

U S T A W A

z dnia 2025 r.

o środkach ograniczających^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) rodzaje środków ograniczających i zasady ich stosowania;
- 2) organy stosujące środki ograniczające, a także odstępstwa od zakazów ustanowionych tymi środkami oraz organy sprawujące kontrolę ich przestrzegania;
- 3) zasady współdziałania organów stosujących środki ograniczające;
- 4) administracyjne kary pieniężne i odpowiedzialność karną za naruszenie zakazów, ograniczeń i niedopełnienie obowiązków, wynikających ze środków ograniczających.

2. Ustawy nie stosuje się do:

- 1) szczególnych środków ograniczających, o których mowa w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2025 r. poz. 644);
- 2) spraw związanych z osobami i podmiotami, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1226 z dnia 24 kwietnia 2024 r. w sprawie określenia przestępstw związanych z naruszeniem unijnych środków ograniczających i sankcji za takie naruszenia oraz zmiany dyrektywy (UE) 2018/1673 (Dz. Urz. UE. L. z 2024 r. poz. 1226).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, ustawę z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski, ustawę z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ustawę z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, ustawę z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym, ustawę z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego, ustawę z dnia 14 czerwca 2024 r. o ochronie sygnalistów.

wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2025 r. poz. 514).

Art. 2. Ilekoć w ustawie jest mowa o:

- 1) środkach finansowych – należy przez to rozumieć aktywa finansowe i korzyści finansowe każdego rodzaju, w tym:
 - a) gotówkę, czeki, roszczenia pieniężne, przekazy pieniężne, a także instrumenty płatnicze w rozumieniu art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. 2025 r. poz. 611 i 1069) i inne instrumenty płatnicze,
 - b) depozyty złożone w instytucjach finansowych lub innych podmiotach, salda na rachunkach, długi i zobowiązania dłużne,
 - c) papiery wartościowe i instrumenty dłużne w obrocie publicznym lub niepublicznym, w tym akcje i udziały, certyfikaty reprezentujące papiery wartościowe, obligacje, krótkoterminowe instrumenty dłużne, warianty, skrypty dłużne i instrumenty pochodne,
 - d) odsetki, dywidendy lub inne przychody z aktywów oraz wartości narosłe z tytułu aktywów lub wygenerowane przez te aktywa,
 - e) kredyty, prawo do potrącenia, gwarancje, gwarancje należytego wykonania umowy lub inne zobowiązania finansowe,
 - f) akredytywy, konosamenty, kwity zastawne,
 - g) dokumenty poświadczające udział w środkach finansowych lub zasobach finansowych,
 - h) kryptoaktywa zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. L 150 z 09.06.2023, s. 40);
- 2) podmiocie podlegającym – należy przez to rozumieć osobę fizyczną, osobę prawną, inną jednostkę organizacyjną, organ lub inny podmiot, wskazane w akcie prawnym Unii Europejskiej lub w załączniku do tego aktu jako podlegające środkom ograniczającym Unii Europejskiej;
- 3) zamrożeniu środków finansowych – należy przez to rozumieć zapobieganie wszelkim ruchom tych środków, ich przekazywaniu, zmianom, wykorzystaniu, udostępnianiu lub dokonywaniu nimi transakcji w jakikolwiek sposób, który powodowałby jakąkolwiek

zmianę ich wielkości, wartości, lokalizacji, własności, posiadania, charakteru, przeznaczenia lub każdą inną zmianę, która umożliwiłaby korzystanie z nich;

- 4) zamrożeniu zasobów gospodarczych – należy przez to rozumieć zapobieganie wykorzystywaniu zasobów gospodarczych do pozyskiwania środków finansowych, towarów lub usług w jakikolwiek sposób, w szczególności ich sprzedaż, wynajem lub obciążenie hipoteką;
- 5) zasobach gospodarczych – należy przez to rozumieć aktywa każdego rodzaju zarówno materialne, jak i niematerialne, ruchome lub nieruchome, które nie są środkami finansowymi, lecz mogą służyć do uzyskiwania środków finansowych, towarów lub usług.

Art. 3. Środki ograniczające obejmują:

- 1) środki przyjęte przez Unię Europejską wobec osoby fizycznej, prawnej, innej jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, organu lub innego podmiotu wskazanego w aktach prawnych Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 29 Traktatu o Unii Europejskiej albo art. 215 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej dla realizacji celów wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej, zwane dalej „środkami ograniczającymi Unii Europejskiej”;
- 2) środki stosowane w Rzeczypospolitej Polskiej ze względów bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego jako uzupełnienie środków ograniczających Unii Europejskiej, zwane dalej „krajowymi środkami ograniczającymi”.

Rozdział 2

Krajowe środki ograniczające

Art. 4. Krajowe środki ograniczające mogą być stosowane wobec:

- 1) państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, lub
- 2) osoby fizycznej, prawnej, innej jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, organu lub innego podmiotu:
 - a) dysponujących środkami finansowymi lub zasobami gospodarczymi, bezpośrednio lub pośrednio wspierających:
 - państwa objęte środkami ograniczającymi Unii Europejskiej lub
 - poważne naruszenia praw człowieka lub represje wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej w państwach, o których mowa w tiret pierwszym lub

- których działalność stanowi inne poważne zagrożenie dla demokracji lub praworządności w państwach, o których mowa w tiret pierwszym;
- b) bezpośrednio lub pośrednio związanych z osobami lub podmiotami, o których mowa w pkt 2 lit. a, w szczególności ze względu na powiązania o charakterze osobistym, organizacyjnym, gospodarczym lub finansowym,
- c) wobec których istnieje prawdopodobieństwo wykorzystania przez nie środków finansowych lub zasobów gospodarczych w celu wspierania osób lub podmiotów, o których mowa w pkt 2 lit. a,
- d) bezpośrednio lub pośrednio wspierających obcą ingerencję i manipulację w środowisku informacyjnym wymierzoną w bezpieczeństwo narodowe, interesy i wizerunek Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 5. 1. Krajowe środki ograniczające stosowane wobec państwa, o którym mowa w art. 4 pkt 1, obejmują zakaz współpracy gospodarczej lub jej ograniczenie, w zakresie:

- 1) obrotu wybranymi grupami towarów;
- 2) tranzytu towarów przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) działalności inwestycyjnej, świadczenia usług, prowadzenia rozliczeń finansowych i ubezpieczeń;
- 4) pomocy technicznej obejmującej wszelkie działania związane z naprawami, pracami rozwojowymi, produkcją, montażem, testowaniem, konserwacją lub wszelką inną obsługę techniczną, w szczególności instruktaż, doradztwo, szkolenia, przekazanie praktycznej wiedzy lub umiejętności.

2. Rada Ministrów może określić na wniosek ministra właściwego do spraw zagranicznych, w drodze rozporządzenia, państwa objęte krajowymi środkami ograniczającymi, wskazując:

- 1) sposób ograniczenia,
- 3) powód ograniczenia,
- 4) termin ograniczenia,
- 5) okres przejściowy na dostosowanie się przedsiębiorców do wprowadzanych środków ograniczających

– mając na względzie bezpieczeństwo narodowe lub kwestie dotyczące praw człowieka, proporcjonalność, racjonalność, celowość i szybkość reakcji na zmieniającą się sytuację polityczną na świecie.

Art. 6. Krajowe środki ograniczające stosowane wobec osób lub podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 2, obejmują:

- 1) zamrożenie środków finansowych lub zasobów gospodarczych będących własnością, pozostających w posiadaniu, w faktycznym władaniu lub pod kontrolą tych osób lub podmiotów;
- 2) nieudostępnianie środków finansowych lub zasobów gospodarczych tym osobom lub podmiotom;
- 3) wpis do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, o którym mowa w art. 434 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079);
- 4) wykluczenie z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego lub konkursu:
 - a) prowadzonego na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320, z późn. zm.³⁾),
 - b) o wartości mniejszej niż kwoty określone w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych,
 - c) prowadzonego z wyłączeniem stosowania ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych.

Art. 7. 1. Krajowe środki ograniczające stosowane są wobec osób lub podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt. 2, wpisanych na listę prowadzoną przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, zwaną dalej „listą”.

2. Lista publikowana jest w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. Lista zawiera:

- 1) oznaczenie osoby lub podmiotu;
- 2) datę i miejsce urodzenia osoby albo siedzibę i REGON podmiotu, jeżeli są znane;
- 3) informację o zastosowanych krajowych środkach ograniczających lub ich zakresie;
- 4) datę umieszczenia na liście.

Art. 8 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej wydaje decyzję w sprawie wpisu na listę, zmiany decyzji lub wykreślenia z niej:

- 1) z urzędu lub

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 620, 769, 794, 1165, 1173 i 1235.

2) na wniosek:

- a) Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego,
- b) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- c) Szefa Agencji Wywiadu,
- d) Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego,
- e) Szefa Służby Wywiadu Wojskowego,
- f) Generalnego Inspektora Informacji Finansowej,
- g) Komendanta Głównego Policji,
- h) Komisji Nadzoru Finansowego,
- i) Prezesa Narodowego Banku Polskiego,
- j) Komendanta Głównego Straży Granicznej,
- k) Prokuratora Krajowego,
- l) Dyrektora Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej - Państwowego Instytutu Badawczego,
- m) ministra właściwego do spraw cyfryzacji,
- n) ministra właściwego do spraw gospodarki,
- o) ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
- p) ministra właściwego do spraw zagranicznych,
- q) Przewodniczącego komitetu Rady Ministrów właściwego w sprawach bezpieczeństwa i obrony państwa.

2. Wniosek zawiera wskazanie osoby lub innego podmiotu, które mają zostać objęte krajowym środkiem ograniczającym, uzasadnienie, a w przypadku decyzji w sprawie wpisu na listę, również propozycję zastosowania wobec danej osoby lub danego podmiotu środków, o których mowa w art. 6.

3. Szef Krajowej Administracji Skarbowej wydaje decyzję w sprawie wykreślenia z listy na wniosek ministra właściwego do spraw zagranicznych, uzasadniony przyjęciem wobec tej osoby lub podmiotu środków ograniczających Unii Europejskiej, zawiadamiając organ, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jeśli wpis na listę nastąpił na jego wniosek.

4. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może wydać decyzję w sprawie zmiany wpisu lub wykreślenia z listy na uzasadniony wniosek osoby lub podmiotu wpisanego na listę, zawiadamiając organ, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jeśli wpis na listę nastąpił na jego wniosek.

5. Decyzja w sprawie wpisu na listę zawiera datę wydania, oznaczenie osoby lub podmiotu, wobec których stosuje się środki, o których mowa w art. 4 pkt 2, wraz z

rozstrzygnięciem, który z tych środków ma do nich zastosowanie, uzasadnienie, oznaczenie organu wydającego, podstawę prawną decyzji, podpis osoby wydającej oraz pouczenie o prawie do wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

6. Wydając decyzję w sprawie wpisu na listę Szef Krajowej Administracji Skarbowej może określić zakres środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych środkami, o których mowa w art. 6 pkt 1 i 2.

7. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może ograniczyć zakres uzasadnienia decyzji w sprawie wpisu na listę, ze względu na bezpieczeństwo państwa lub porządek publiczny.

8. Od decyzji w sprawie wpisu na listę, zmiany wpisu lub wykreślenia z niej nie służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Art. 9. 1. Zawiadomienie stron o decyzji, o której mowa w art. 8 ust. 1, następuje przez jej udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

2. Związanie organu wydaną decyzją, rozpoczęcie biegu terminu do wniesienia skargi do sądu administracyjnego oraz zaistnienie natychmiastowej wykonalności decyzji następuje z dniem następującym po dniu, w którym decyzja została udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. Do postępowań w sprawach wpisu na listę, zmiany wpisu oraz wykreślenia z niej, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, mają zastosowanie przepisy art. 6, art. 7, art. 7b, art. 8, art. 12, art. 14, art. 16, art. 24 § 1 pkt 1–6 i § 2–4, art. 25, art. 26 § 1 i 2, art. 28–30, art. 32, art. 33, art. 35 § 1, art. 50, art. 54–56, art. 61 § 3, art. 63–65, art. 72, art. 75 § 1, art. 77 § 1, art. 97 § 1 pkt 4 i § 2, art. 104, art. 105 § 2, art. 107 § 1, art. 112, art. 113 § 1, art. 156–158, 268a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769).

Art. 10. 1. W przypadku zastosowania krajowego środka ograniczającego, o którym mowa w art. 6 pkt 1 i 2, można zwolnić zamrożone środki finansowe lub zasoby gospodarcze bądź udostępnić środki finansowe lub zasoby gospodarcze, na warunkach określonych w decyzji o zwolnieniu zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych bądź udostępnić środki finansowe lub zasoby gospodarcze jeżeli:

- 1) środki finansowe i zasoby gospodarcze, o których mowa, są:
 - a) niezbędne do zaspokojenia podstawowych potrzeb osób lub podmiotów wpisanych na listę oraz członków rodzin pozostających na utrzymaniu takich osób fizycznych,

- w tym opłat za żywność, z tytułu najmu lub kredytu hipotecznego, za leki i leczenie, podatków, składek ubezpieczeniowych oraz opłat za usługi użyteczności publicznej,
- b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych honorariów lub zwrot wydatków związanych ze świadczeniem usług prawnych,
 - c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie opłat i należności za usługi polegające na zwykłym przechowywaniu lub utrzymywaniu zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych,
 - d) niezbędne do pokrycia wydatków nadzwyczajnych;
- 2) są spełnione następujące warunki:
- a) środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem orzeczenia sądowego lub arbitrażowego lub decyzji administracyjnej wydanych przed dniem, w którym osoby lub podmiot zostali umieszczeni na liście,
 - b) środki finansowe lub zasoby gospodarcze będą wykorzystane wyłącznie w celu zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim orzeczeniem lub decyzją lub uznanych w takim orzeczeniu lub decyzji,
 - c) orzeczenie lub decyzja nie zostały wydane na rzecz osoby lub podmiotu wpisanych na listę oraz
 - d) uznanie orzeczenia lub decyzji nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) jeżeli środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane do dokonania płatności przez osobę lub podmiot w związku z płatnością dokonywaną przez osobę lub podmiot wpisane na listę należnej na mocy umowy lub porozumienia zawartego przez daną osobę lub podmiot, zanim ta osoba lub podmiot zostały ujęte na liście.

2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej dokonuje zwolnienia zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych wydając decyzję o zmianie decyzji o wpisie na listę.

Art. 11. 1. Zbycie lub obciążenie udziałów lub akcji podmiotu wpisanego na listę wymaga uprzedniej zgody ministra właściwego do spraw gospodarki.

2. Podmiot, który zamierza zbyć lub obciążyć udziały lub akcje podmiotu wpisanego na listę jest obowiązany przed zawarciem umowy zobowiązującej do rozporządzenia albo przed dokonaniem innej czynności prawnej prowadzącej do rozporządzenia, wystąpić z wnioskiem do ministra właściwego do spraw gospodarki.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) wskazanie drugiej strony zamierzonego zbycia lub obciążenia udziałów lub akcji;

- 2) oświadczenie drugiej strony zamierzonego zbycia lub obciążenia udziałów lub akcji o zamiarze dokonania zbycia lub obciążenia udziałów lub akcji;
- 3) opis istotnych postanowień umowy;
- 4) uprawdopodobnienie wystąpienia przesłanki określonej w art. 12.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki może żądać przedstawienia dodatkowych informacji, dokumentów lub wyjaśnień.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki może udzielić zgody na zbycie lub obciążenie udziałów lub akcji w terminie 1 miesiąca od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 2, mając na uwadze przesłanki określone w art. 12. Nieudzielenie zgody we wskazanym terminie równoznaczne jest z niewyrażeniem tej zgody.

6. Wyrażenie zgody następuje w drodze decyzji ministra właściwego do spraw gospodarki.

7. Decyzja o wyrażeniu zgody zawiera datę wydania, oznaczenie stron umowy, oznaczenie organu wydającego, podstawę prawną decyzji, podpis osoby wydającej oraz pouczenie o prawie do wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki może ograniczyć zakres uzasadnienia decyzji, ze względu na bezpieczeństwo państwa lub porządek publiczny.

9. Od decyzji o wyrażeniu zgody nie służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

10. Zawiadomienie stron o decyzji o wyrażeniu zgody następuje przez jej udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw gospodarki.

11. Związanie organu wydaną decyzją o wyrażeniu zgody, rozpoczęcie biegu terminu do wniesienia skargi do sądu administracyjnego oraz zaistnienie natychmiastowej wykonalności decyzji następuje z dniem następującym po dniu, w którym decyzja została udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw gospodarki.

12. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o wyrażeniu zgody, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, mają zastosowanie przepisy art. 6, art. 7, art. 7b, art. 8, art. 12, art. 14, art. 16, art. 24 § 1 pkt 1–6 i § 2–4, art. 25, art. 26 § 1 i 2, art. 28–30, art. 32, art. 33, art. 35 § 1, art. 50, art. 54–56, art. 61 § 3, art. 63–65, art. 72, art. 75 § 1, art. 77 § 1, art. 97 § 1 pkt 4 i § 2, art. 104, art. 105 § 2, art. 107 § 1, art. 112, art. 113 § 1, art. 156–158, 268a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

13. W przypadku, gdy przedmiotem zbycia lub obciążenia mają być udziały lub akcje podmiotu, wobec którego ustanowiono tymczasowy zarząd przymusowy, osoba wyznaczona przez ministra właściwego do spraw gospodarki do wykonywania tego zarządu, jest stroną postępowań wszczętych wnioskiem, o którym mowa w ust. 2.

14. Zbycie lub obciążenie udziałów lub akcji podmiotu wpisanego na listę dokonane bez wymaganej zgody Ministra właściwego do spraw gospodarki jest nieważne.

Art. 12. W przypadku zastosowania krajowego środka ograniczającego, o którym mowa w art. 6 pkt 1 i 2, może zostać ustanowiony tymczasowy zarząd przymusowy w celu zbycia środków finansowych lub zasobów gospodarczych, gdy jest to niezbędne dla zapewnienia funkcjonowania przedsiębiorstwa prowadzącego działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu:

- 1) utrzymania miejsc pracy w tym przedsiębiorstwie, lub
- 2) utrzymania w zakresie działalności tego przedsiębiorstwa świadczenia usług użyteczności publicznej lub wykonywania innych zadań o charakterze publicznym

– zwany dalej „zarządem w celu zbycia”.

Art. 13. 1. Ustanowienie zarządu w celu zbycia następuje w drodze decyzji ministra właściwego do spraw gospodarki. Od decyzji nie przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

2. Przed wydaniem decyzji o ustanowieniu zarządu w celu zbycia minister właściwy do spraw gospodarki może wystąpić do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o przekazanie informacji uzyskanych przez niego w związku z wydaniem decyzji, o której mowa w art. 8 ust. 1.

3. W decyzji o ustanowieniu zarządu w celu zbycia wskazuje się osobę wykonującą zarząd oraz określa się:

- 1) osobę lub podmiot dysponujące środkami finansowymi lub zasobami gospodarczymi objętymi zarządem, wobec których ustanawiany jest zarząd w celu zbycia;
- 2) zakres środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem w celu zbycia;
- 3) okres, na jaki zarząd w celu zbycia jest ustanawiany.

4. Decyzja o ustanowieniu zarządu w celu zbycia przekazywana jest niezwłocznie do wiadomości Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

5. Zawiadomienie stron o decyzji o ustanowieniu zarządu w celu zbycia następuje przez jej udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

6. Związanie organu wydaną decyzją o ustanowieniu zarządu w celu zbycia, rozpoczęcie biegu terminu do wniesienia skargi do sądu administracyjnego oraz zaistnienie natychmiastowej wykonalności decyzji następuje z dniem następującym po dniu, w którym decyzja została udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

7. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o ustanowieniu zarządu w celu zbycia, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, mają zastosowanie przepisy art. 6, art. 7, art. 7b, art. 8, art. 12, art. 14, art. 16, art. 24 § 1 pkt 1–6 i § 2–4, art. 25, art. 26 § 1 i 2, art. 28–30, art. 32, art. 33, art. 35 § 1, art. 50, art. 54–56, art. 61 § 3, art. 63–65, art. 72, art. 75 § 1, art. 77 § 1, art. 97 § 1 pkt 4 i § 2, art. 104, art. 105 § 2, art. 107 § 1, art. 112, art. 113 § 1, art. 156–158, 268a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 14. 1. Zarząd w celu zbycia może być ustanowiony na okres do 6 miesięcy z możliwością jego przedłużenia. Łącznie okres, na jaki został ustanowiony zarząd w celu zbycia nie może być dłuższy niż 36 miesięcy.

2. Z dniem ustanowienia zarządu w celu zbycia podmiot, wobec którego ustanowiony jest zarząd, traci prawo zarządu oraz możliwość korzystania z mienia objętego zarządem i rozporządzania nim.

Art. 15. 1. Osobą wykonującą zarząd w celu zbycia może być osoba fizyczna, która spełnia następujące warunki:

- 1) ma pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) posiada wykształcenie wyższe oraz doświadczenie w zakresie zarządzania działalnością przedsiębiorstw albo doradztwa gospodarczego;
- 3) nie orzeczono wobec niej prawomocnie:
 - a) zakazu prowadzenia działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 373 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 614, 1085, 1170 i 1172),
 - b) środka karnego w postaci zakazu prowadzenia określonej działalności gospodarczej albo środka zapobiegawczego w postaci nakazu powstrzymania się od określonej

działalności obejmującej działalność gospodarczą wykonywaną przez podmiot gospodarczy, wobec którego został ustanowiony zarząd.

2. Wynagrodzenie osoby wykonującej zarząd w celu zbycia jest ustalane na podstawie umowy zawieranej pomiędzy ministrem właściwym do spraw gospodarki a tą osobą. Wynagrodzenie jest ustalane na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 9 czerwca 2016 r. o zasadach kształtowania wynagrodzeń osób kierujących niektórymi spółkami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1907).

3. Umowa, o której mowa w ust. 2, może zawierać postanowienia dotyczące wykonywania zarządu w celu zbycia.

Art. 16. 1. Osoba wykonująca zarząd w celu zbycia ustala środki finansowe lub zasoby gospodarcze należące do podmiotu na dzień ustanowienia zarządu, w tym dokonuje spisu nieruchomości, środków pieniężnych oraz przysługujących podmiotowi praw majątkowych, a także sporządza spis należności.

2. W okresie, na który został ustanowiony zarząd w celu zbycia może nastąpić zbycie środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem, przez zarządcę działającego w imieniu i na rzecz podmiotu, wobec którego zarząd został ustanowiony.

Art. 17. 1. Jeżeli w okresie, na który zarząd w celu zbycia został ustanowiony, nie nastąpi zbycie całości środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem w sposób określony w art. 16 ust. 2, Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie, zwany dalej „sądem”, zarządza zbycie tych środków finansowych lub zasobów gospodarczych przez osobę wykonującą zarząd w celu zbycia. Uczestnikiem postępowania poza osobą wykonującą zarząd jest osoba lub podmiot, wobec których został ustanowiony zarząd w celu zbycia.

2. O zarządzenie zbycia osoba wykonująca zarząd występuje w dniu następującym po upływie okresu, na który zarząd w celu zbycia został ustanowiony, a jeżeli ten dzień przypada na dzień ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę – następnego dnia, który nie jest dniem wolnym od pracy ani sobotą.

3. Wystąpienie zawiera:

- 1) wskazanie danych identyfikujących podmiot, wobec którego zarząd w celu zbycia został ustanowiony;
- 2) wskazanie danych identyfikujących podmiot gospodarczy i przedsiębiorstwo, o których mowa w art. 24 ust. 1;

- 3) szczegółowy wykaz środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem w celu zbycia, które nie zostały zbyte w sposób określony w art. 16;
- 4) proponowany sposób zbycia środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem w celu zbycia, które nie zostały zbyte w sposób określony w art. 16.

Art. 18. 1. Sąd wydaje postanowienie w przedmiocie zarządzenia zbycia w terminie 30 dni od dnia wystąpienia osoby wykonującej zarząd. Na postanowienie przysługuje zażalenie.

2. W postanowieniu w przedmiocie zarządzenia zbycia sąd określa sposób zbycia środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem oraz termin podjęcia czynności niezbędnych do ich zbycia przypadający nie wcześniej niż w dniu, w którym postanowienie stało się prawomocne.

3. Sąd na wniosek na wniosek osoby wykonującej zarząd w celu zbycia może zmienić postanowienie w przedmiocie zarządzenia zbycia, jeżeli nie jest możliwe zbycie w sposób określony w tym postanowieniu.

4. Do postępowania w sprawie zarządzenia zbycia środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568 i 1841 oraz z 2025 r. poz. 620, 1172, 1302, 1518 i 1661) o postępowaniu nieprocesowym.

5. Koszty związane z postępowaniem w przedmiocie zarządzenia zbycia, o którym mowa w art. 17, a także wykonaniem prawomocnego postanowienia kończącego sprawę, o którym mowa w ust. 1, ponoszone przez osobę wykonującą zarząd w celu zbycia, obciążają podmiot, którego środki finansowe lub zasoby gospodarcze są zbywane.

Art. 19. 1. Przedsiębiorstwo objęte zarządem w celu zbycia powinno być sprzedane jako całość, chyba że nie jest to możliwe.

2. Jeżeli osoba wykonująca zarząd w celu zbycia stwierdzi brak możliwości sprzedaży przedsiębiorstwa objętego zarządem jako całości ze względów ekonomicznych lub z uzasadnionych przyczyn, może sprzedać zorganizowaną część przedsiębiorstwa albo może podjąć decyzję o sprzedaży poszczególnych środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem w celu zbycia w innej formie zapewniającej osiągnięcie celu, dla którego zarząd w celu zbycia został ustanowiony, w przypadku gdy nie będzie możliwe sprzedanie zorganizowanej części przedsiębiorstwa.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do zbioru rzeczy lub praw objętych zarządem w celu zbycia.

4. Dokonując wyboru podmiotu, na rzecz którego zbyte zostaną środki finansowe lub zasoby gospodarcze objęte zarządem w celu zbycia, osoba wykonująca zarząd bierze pod uwagę w szczególności:

- 1) zdolność do wykorzystywania nabytych środków finansowych lub zasobów gospodarczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z ich ekonomicznymi gospodarczym przeznaczeniem;
- 2) utrzymanie świadczenia usług użyteczności publicznej lub wykonywania innych zadań o charakterze publicznym w oparciu o zbywane środki finansowe lub zasoby gospodarcze;
- 3) dążenie do zbycia środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem w sposób zmierzający do zachowania liczby miejsc pracy;
- 4) ochronę bezpieczeństwa ekonomicznego Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 20. 1. Spółka z udziałem ponad połowy pracowników podmiotu, wobec którego zarząd w celu zbycia został ustanowiony, ma pierwszeństwo w nabyciu przedsiębiorstwa tego podmiotu albo zorganizowanej części tego przedsiębiorstwa, nadającej się do prowadzenia działalności gospodarczej. Prawo pierwszeństwa nie przysługuje jeśli poszczególne środki finansowe lub zasoby gospodarcze objęte zarządem w celu zbycia sprzedawane są w innej formie albo ich zbycie zarządzane zostało przez sąd postanowieniem, o którym mowa w art. 17 ust. 1.

2. Możliwość skorzystania z prawa pierwszeństwa przysługuje spółce z udziałem ponad połowy pracowników podmiotu, wobec którego zarząd został ustanowiony, jeżeli posiada ona wymagane prawem koncesje lub inne zezwolenia publicznoprawne konieczne do prowadzenia działalności gospodarczej z wykorzystaniem przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części tego przedsiębiorstwa będącego przedmiotem sprzedaży.

3. Warunek udziału ponad połowy pracowników, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za spełniony, jeśli określona spółka została zawiązana przez ponad połowę pracowników podmiotu, wobec którego zarząd został ustanowiony, oraz udział ten nie zmniejszył się do momentu realizacji prawa pierwszeństwa.

4. Pracownikiem jest pracownik w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277, 807, 1423 i 1661).

5. Prawo pierwszeństwa, o którym mowa w ust. 1, realizowane jest w ten sposób, że przed sprzedażą przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części tego przedsiębiorstwa wybranemu podmiotowi, zarządca zobowiązany jest złożyć spółce pracowniczej ofertę sprzedaży oraz wyznaczyć odpowiedni termin na jej przyjęcie. W przypadku braku przyjęcia oferty przez

spółkę pracowniczą, zarządca może sprzedać przedsiębiorstwo lub zorganizowaną część tego przedsiębiorstwa wybranemu podmiotowi na warunkach określonych w ofercie złożonej spółce pracowniczej.

Art. 21. 1. Osoba wykonująca zarząd w celu zbycia:

- 1) zapewnia ciągłość działalności przedsiębiorstwa podmiotu gospodarczego,
- 2) zarządza przedsiębiorstwem, w szczególności podejmuje uchwały i decyzje we wszystkich sprawach zastrzeżonych do właściwości władz i organów podmiotu gospodarczego, a także reprezentacja podmiotu gospodarczego,
- 3) wykonuje uprawnienia przysługujące podmiotowi, wobec którego został ustanowiony zarząd, w szczególności wykonuje prawa z akcji należących do tego podmiotu,
- 4) podejmuje działania niezbędne do zapobieżenia wykorzystaniu środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem w celu bezpośredniego lub pośredniego wspierania działań określonych w art. 4 pkt 2.

– do czasu zbycia całości środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem.

2. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, osoba wykonująca zarząd w celu zbycia posiada dostęp do wszystkich danych i informacji dotyczących podmiotu gospodarczego, w szczególności do informacji objętych tajemnicą:

- 1) bankową, o której mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1646, z późn. zm.⁴⁾),
- 2) zawodową, o której mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722, z późn. zm.⁵⁾),
- 3) zawodową, o której mowa w ustawie z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1035 i 1863),
- 4) skarbową, o której mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111, z późn. zm.⁶⁾)

– oraz posiada uprawnienia do dokonywania czynności wynikających z dostępu do tych danych i informacji.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1685 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146, 222, 525, 769, 820, 1069, 1170, 1191 i 1216).

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1863 oraz z 2025 r. poz. 146, 820, 923, 1014, 1069, 1216 i 1556.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 497, 621, 622, 769, 820, 1203, 1235, 1414, 1417 i 1669.

3. Osoba wykonująca zarząd w celu zbycia ma obowiązek zachować w tajemnicy informacje, o których dowiedziała się w związku z realizacją zadań, o których mowa w ust. 1. Obowiązek zachowania w tajemnicy tych informacji trwa także po upływie okresu, na który zarząd w celu zbycia został ustanowiony.

4. Osoba wykonująca zarząd w celu zbycia przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacje o podjętych działaniach, o których mowa w art. 16 ust. 1 i art. 21 ust. 1 pkt 4, oraz o każdym przypadku zbycia środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem w ramach czynności przekraczających zwykły zarząd oraz do przekazywania, na ich żądanie, szczegółowych wyjaśnień w zakresie objętym zarządem.

5. Osoba wykonująca zarząd w celu zbycia może wystąpić do ministra właściwego do spraw gospodarki z wnioskiem o zmianę decyzji o ustanowieniu zarządu w zakresie określonym w art. 24 ust. 3 pkt 2, wskazując środki finansowe lub zasoby gospodarcze, których wniosek dotyczy.

Art. 22. 1. Koszty związane z wykonywaniem zarządu w celu zbycia obciążają osobę lub podmiot, wobec których ustanowiony jest zarząd.

2. W przypadku braku możliwości obciążenia podmiotu, wobec którego ustanowiony jest zarząd w celu zbycia, kosztami związanymi z wykonywaniem zarządu, do czasu uzyskania środków z tytułu zbycia środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem, koszty te ponosi Skarb Państwa i są one finansowane ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki.

3. W przypadku konieczności poniesienia przez Skarb Państwa kosztów związanych z wykonywaniem zarządu w celu zbycia, osoba wykonująca zarząd ustanawia zabezpieczenie zwrotu tych kosztów podmiotu, wobec których jest ustanowiony zarząd, do wysokości tych kosztów.

4. Koszty poniesione przez Skarb Państwa, związane z wykonywaniem zarządu w celu zbycia, ulegają zaspokojeniu ze środków uzyskanych z tytułu zbycia środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem. W przypadku braku możliwości odzyskania kosztów lub części kosztów poniesionych przez Skarb Państwa od osoby lub podmiotu, wobec których ustanowiony jest zarząd w celu zbycia, koszty lub część kosztów związane z wykonywaniem zarządu w celu zbycia stają się kosztem Skarbu Państwa.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki kontroluje osobę wykonującą zarząd w celu zbycia w zakresie prawidłowości ponoszenia kosztów związanych z wykonywaniem zarządu.

Do kontroli stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 224 oraz z 2025 r. poz. 1158).

Art. 23. Stosowanie krajowego środka ograniczającego, o którym mowa w art. 6 pkt 1 i 2:

- 1) nie obejmuje czynności podejmowanych przez osobę wykonującą zarząd w celu zbycia w ramach zarządzania przedsiębiorstwem zgodnie z art. 12;
- 2) nie obejmuje czynności podejmowanych przez osobę wykonującą zarząd w celu zbycia w zakresie określonym postanowieniem sądu w przedmiocie zarządzenia zbycia;
- 3) obejmuje środki uzyskane z tytułu zbycia środków finansowych, lub zasobów gospodarczych objętych zarządem w sposób, o którym mowa w art. 17 ust. 2, albo na podstawie postanowienia sądu w przedmiocie zarządzenia zbycia, z zastrzeżeniem art. 18 ust. 5 i art. 22 ust. 4.

Art. 24. 1. W przypadku zastosowania krajowego środka ograniczającego, o którym mowa w art. 6 pkt 1 i 2, może zostać ustanowiony tymczasowy zarząd przymusowy w celu przejęcia na rzecz Skarbu Państwa lub podmiotu innego niż Skarb Państwa własności środków finansowych lub zasobów gospodarczych należących do osoby albo podmiotu wpisanych na listę, zwany dalej „zarządem w celu przejęcia własności”, jeżeli jest to niezbędne dla ochrony ważnego interesu publicznego, ochrony interesu ekonomicznego państwa lub ze względu na zapewnienie bezpieczeństwa państwa.

2. Decyzję o ustanowieniu zarządu w celu przejęcia własności wydaje minister właściwy do spraw gospodarki. Przed wydaniem decyzji o ustanowieniu zarządu w celu przejęcia własności minister właściwy do spraw gospodarki może wystąpić do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o przekazanie informacji uzyskanych przez niego w związku z wydaniem decyzji, o której mowa w art. 8 ust. 1.

3. W decyzji o ustanowieniu zarządu w celu przejęcia własności wskazuje się osobę wykonującą zarząd oraz określa się:

- 1) osobę lub podmiot dysponujące środkami finansowymi lub zasobami gospodarczymi objętymi zarządem, wobec których ustanawiany jest zarząd w celu przejęcia własności;
- 2) zakres środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem w celu przejęcia własności;
- 3) okres, na jaki zarząd w celu przejęcia własności jest ustanawiany.

4. Decyzja o ustanowieniu zarządu w celu przejęcia własności przekazywana jest niezwłocznie do wiadomości Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

5. Zawiadomienie stron o decyzji o ustanowieniu zarządu w celu przejęcia własności następuje przez jej udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

6. Związanie organu wydaną decyzją o ustanowieniu zarządu w celu przejęcia własności, rozpoczęcie biegu terminu do wniesienia skargi do sądu administracyjnego oraz zaistnienie natychmiastowej wykonalności decyzji następuje z dniem następującym po dniu, w którym decyzja została udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

7. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o ustanowieniu zarządu w celu przejęcia własności, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, mają zastosowanie przepisy art. 6, art. 7, art. 7b, art. 8, art. 12, art. 14, art. 16, art. 24 § 1 pkt 1–6 i § 2–4, art. 25, art. 26 § 1 i 2, art. 28–30, art. 32, art. 33, art. 35 § 1, art. 50, art. 54–56, art. 61 § 3, art. 63–65, art. 72, art. 75 § 1, art. 77 § 1, art. 97 § 1 pkt 4 i § 2, art. 104, art. 105 § 2, art. 107 § 1, art. 112, art. 113 § 1, art. 156–158, 268a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 25. 1. Zarząd w celu przejęcia własności może być ustanowiony na okres do 6 miesięcy z możliwością jego przedłużenia. Łącznie okres, na jaki został ustanowiony zarząd w celu przejęcia własności nie może być dłuższy niż 36 miesięcy.

2. Z dniem ustanowienia zarządu w celu przejęcia własności podmiot, wobec którego ustanowiony jest zarząd, traci prawo zarządu oraz możliwość korzystania z mienia objętego zarządem i rozporządzania nim.

Art. 26. 1. Osobą wykonującą zarząd w celu przejęcia własności może być osoba fizyczna, która spełnia następujące warunki:

- 1) ma pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) posiada wykształcenie wyższe oraz doświadczenie w zakresie zarządzania działalnością przedsiębiorstw albo doradztwa gospodarczego;
- 3) nie orzeczono wobec niej prawomocnie:
 - a) zakazu prowadzenia działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 373 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe,
 - b) środka karnego w postaci zakazu prowadzenia określonej działalności gospodarczej albo środka zapobiegawczego w postaci nakazu powstrzymania się od określonej

działalności obejmującej działalność gospodarczą wykonywaną przez podmiot gospodarczy, wobec którego został ustanowiony zarząd.

2. Wynagrodzenie osoby wykonującej zarząd w celu przejęcia własności jest ustalane na podstawie umowy zawieranej pomiędzy ministrem właściwym do spraw gospodarki a tą osobą. Wynagrodzenie jest ustalane na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 9 czerwca 2016 r. o zasadach kształtowania wynagrodzeń osób kierujących niektórymi spółkami.

3. Umowa, o której mowa w ust. 2, może zawierać postanowienia dotyczące wykonywania zarządu.

Art. 27. 1. Osoba wykonująca zarząd w celu przejęcia własności:

- 1) zapewnia ciągłość działalności przedsiębiorstwa podmiotu gospodarczego,
- 2) zarządza przedsiębiorstwem, w szczególności podejmuje uchwały i decyzje we wszystkich sprawach zastrzeżonych do właściwości władz i organów podmiotu gospodarczego, a także reprezentacja podmiotu gospodarczego,
- 3) wykonuje uprawnienia przysługujące podmiotowi, wobec którego został ustanowiony zarząd w celu przejęcia własności, w szczególności wykonuje prawa z akcji należących do tego podmiotu,
- 4) podejmuje działania niezbędne do zapobieżenia wykorzystaniu środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem w celu bezpośredniego lub pośredniego wspierania działań określonych w art. 6

– do czasu przejęcia własności.

2. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, osoba wykonująca zarząd w celu przejęcia własności posiada dostęp do wszystkich danych i informacji dotyczących podmiotu gospodarczego, w szczególności do informacji objętych tajemnicą:

- 1) bankową, o której mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe,
 - 2) zawodową, o której mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,
 - 3) zawodową, o której mowa w ustawie z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym,
 - 4) skarbową, o której mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa
- oraz posiada uprawnienia do dokonywania czynności wynikających z dostępu do tych danych i informacji.

3. Osoba wykonująca zarząd w celu przejęcia własności ma obowiązek zachować w tajemnicy informacje, o których dowiedziała się w związku z realizacją zadań, o których mowa

w ust. 1. Obowiązek zachowania w tajemnicy tych informacji trwa także po upływie okresu, na który zarząd w celu przejęcia został ustanowiony.

4. Koszty związane z postępowaniem w przedmiocie zarządzenia zbycia w celu przejęcia własności ponoszone przez osobę wykonującą zarząd w celu przejęcia własności, obciążają podmiot, którego środki finansowe lub zasoby gospodarcze są zbywane.

Art. 28. 1. Przejęcie własności następuje w drodze decyzji ministra właściwego do spraw gospodarki, wydanej w okresie, na który zarząd został ustanowiony. Od decyzji nie przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

2. W decyzji o przejęciu własności określa się:

- 1) osobę lub podmiot, do których należą środki finansowe lub zasoby gospodarcze, których własność podlega przejęciu;
- 2) środki finansowe lub zasoby gospodarcze, których własność podlega przejęciu;
- 3) wysokość odszkodowania przysługującego z tytułu przejęcia własności, z zastrzeżeniem art. 27 ust. 4;
- 4) podmiot, na rzecz którego następuje przejęcie własności.

3. W przypadku gdy przejęcie własności ma nastąpić na rzecz podmiotu innego niż Skarb Państwa, podmiot, na rzecz którego ma nastąpić przejęcie własności wyraża zgodę na przejęcie własności. Zgoda jest wyrażana na piśmie przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1.

4. Decyzja o przejęciu własności przekazywana jest niezwłocznie do wiadomości Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

5. Zawiadomienie stron o decyzji o przejęciu własności następuje przez jej udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

6. Związanie organu wydaną decyzją o przejęciu własności, rozpoczęcie biegu terminu do wniesienia skargi do sądu administracyjnego oraz zaistnienie natychmiastowej wykonalności decyzji następuje z dniem następującym po dniu, w którym decyzja została udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

7. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o przejęciu własności, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, mają zastosowanie przepisy art. 6, art. 7, art. 7b, art. 8, art. 12, art. 14, art. 16, art. 24 § 1 pkt 1–6 i § 2–4, art. 25, art. 26 § 1 i 2, art. 28–30, art. 32, art. 33, art. 35 § 1, art. 50, art. 54–56, art. 61 § 3, art. 63–65, art. 72, art. 75 § 1, art. 77 § 1, art. 97 § 1 pkt

4 i § 2, art. 104, art. 105 § 2, art. 107 § 1, art. 112, art. 113 § 1, art. 156–158, 268a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 29. 1. Przejęcie własności następuje za odszkodowaniem odpowiadającym wartości rynkowej środków finansowych lub zasobów gospodarczych podlegających przejęciu.

2. Wartość rynkowa środków finansowych lub zasobów gospodarczych ustalana jest w oparciu o:

- 1) operat szacunkowy sporządzony przez rzeczoznawcę majątkowego, według stanu środków finansowych lub zasobów gospodarczych podlegających przejęciu w dniu wydania decyzji ustalającej wysokość odszkodowania – w przypadku nieruchomości;
- 2) aktualną wycenę sporządzoną przez niezależny podmiot zewnętrzny o uznanej pozycji na rynku świadczonych usług posiadający umiejętności i doświadczenie niezbędne do sporządzenia takiej wyceny, a w przypadku nieruchomości – w przypadku środków finansowych lub zasobów gospodarczych innych niż nieruchomości.

3. Środki z tytułu odszkodowania, o którym mowa w ust. 1, są objęte stosowaniem środka ograniczającego, o którym mowa w art. 6 pkt 1 i 2, z zastrzeżeniem art. 27 ust. 4.

Art. 30. W przypadku gdy przejęcie własności następuje na rzecz Skarbu Państwa, odszkodowanie jest finansowane ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki, z tym że jeżeli odszkodowanie wynika z przejęcia własności akcji lub udziałów, odszkodowanie to może być finansowane ze środków Funduszu Inwestycji Kapitałowych, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 125, 834, 1823, 1897 i 1940).

Art. 31. Szef Krajowej Administracji Skarbowej niezwłocznie po otrzymaniu decyzji o ustanowieniu zarządu w celu przejęcia własności i decyzji o przejęciu własności zamieszcza na liście informacje o środkach finansowych lub zasobach gospodarczych objętych tymi decyzjami.

Art. 32. Osobom lub podmiotom, wobec których zarząd w celu przejęcia własności został ustanowiony, nie przysługują roszczenia odszkodowawcze wobec Skarbu Państwa, podmiotu, na rzecz którego następuje zbycie środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem, podmiotu innego niż Skarb Państwa, na rzecz którego następuje przejęcie własności, lub osoby wykonującej zarząd z tytułu podejmowania działań określonych w przepisach związanych z zarządem.

Art. 33. Zbycie środków finansowych lub zasobów gospodarczych objętych zarządem w celu przejęcia własności, ma skutki sprzedaży egzekucyjnej, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego. Nabywca, Skarb Państwa lub podmiot inny niż Skarb Państwa, na rzecz którego nastąpiło przejęcie własności, nie odpowiada osobiście ani rzeczowo za zobowiązania osoby lub podmiotu, wobec których zarząd w celu przejęcia własności został ustanowiony lub wobec których orzeczono o przejęciu własności.

Art. 34. 1. Pracodawca w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2025 r. poz. 433 i 620), zwanej dalej „ustawą o ochronie roszczeń pracowniczych” wobec którego są stosowane środki, o których mowa w art. 6 pkt 1 i 2, zwany dalej „pracodawcą” może wystąpić z wnioskiem o przyznanie z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, zwanego dalej „Funduszem” świadczeń na zaspokojenie należności pracowniczych, o których mowa w art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych.

2. Uprawnionymi do świadczeń, o których mowa w art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych są:

- 1) pracownik w rozumieniu art. 10 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych,
- 2) były pracownik oraz uprawniony do renty rodzinnej członek rodziny zmarłego pracownika lub zmarłego byłego pracownika, o których mowa w art. 11 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych

– zwani dalej „osobami uprawnionymi”.

Art. 35. Przyznanie z Funduszu świadczeń na zaspokojenie należności pracowniczych, o których mowa w art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych, następuje pod następującymi warunkami:

- 1) na dzień złożenia wniosku przez pracodawcę jest on wpisany na listę;
- 2) należności pracownicze, o których mowa w art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych, nie mogą zostać zaspokojone przez pracodawcę z powodu braku środków finansowych, w związku z wykonywaniem wobec niego środka ograniczającego, o którym mowa w art. 6 pkt 1 i 2.

Art. 36. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 34 ust. 1, pracodawca składa w terminie miesiąca od dnia, w którym pracodawca dowiedział się o wykonywaniu wobec niego środka

ograniczającego, o którym mowa w art. 6 pkt 1 i 2. Do wniosku dołącza się oświadczenia, o których mowa w art. 15 ust. 3a ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych zawierające klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

2. Osoba uprawniona może złożyć wniosek o wypłatę świadczeń, o którym mowa w art. 12 ust. 2 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych nie wcześniej niż po upływie 2 tygodni od dnia upływu terminu złożenia wniosku. Do wniosku dołącza się oświadczenie o zatrudnieniu u pracodawcy oraz rodzaju i wysokości niezaspokojonych roszczeń oraz oświadczenia, o których mowa w art. 12a ust. 5 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych zawierające klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

3. Wnioski składa się marszałkowi województwa właściwemu ze względu na siedzibę pracodawcy, a w przypadku osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą – właściwemu ze względu na adres głównego miejsca wykonywania działalności.

4. Do wniosków stosuje się odpowiednio art. 15 ust. 1–3a oraz art. 16 ust. 2 i 2a ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych, z tym że do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się również oświadczenie o zatrudnieniu u pracodawcy oraz rodzaju i wysokości niezaspokojonych roszczeń.

Art. 37. 1. Po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w art. 34 ust. 1 lub art. 36 ust. 2, marszałek województwa może wystąpić do właściwej terenowej jednostki organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o przekazanie wykazu ubezpieczonych zgłoszonych do ubezpieczeń społecznych przez pracodawcę, którego dotyczy wniosek, wskazując w wystąpieniu:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę skróconą pracodawcy;
- 2) numery, o których mowa w art. 35 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 350, z późn. zm.⁷⁾), lub jeden z nich, jeżeli jest wystarczający do identyfikacji pracodawcy.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 620, 622, 769, 820, 1083, 1160, 1216, 1409, 1413 i 1423.

2. Terenowa jednostka organizacyjna Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przekazuje marszałkowi województwa w postaci papierowej lub elektronicznej wykaz ubezpieczonych zgłoszonych do ubezpieczeń społecznych na dzień sporządzenia wykazu zawierający:

- 1) imię i nazwisko ubezpieczonego;
- 2) numery, o których mowa w art. 35 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych;
- 3) podstawę wymiaru składek z ostatniego dokumentu rozliczeniowego wraz z okresem rozliczeniowym, za który dokument ten został złożony.

Art. 38. 1. Świadczenia z Funduszu są przyznawane lub wypłacane na zaspokojenie należności pracowniczych, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 lit. a–c i lit. g ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych, za okres nie dłuższy niż 3 miesiące bezpośrednio poprzedzające dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1 lub 5, jednak nie wcześniejszy niż miesiąc bezpośrednio poprzedzający dzień wpisania pracodawcy na listę.

2. Łączna kwota świadczenia z Funduszu na zaspokojenie należności pracowniczych, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 lit. a–c i lit. g ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych, za okres jednego miesiąca nie może przekraczać przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w art. 34 ust. 1 lub art. 36 ust. 2.

Art. 39. W przypadku wystąpienia niewypłacalności pracodawcy w rozumieniu art. 3–6 albo art. 8 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych należności, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 lit. a–c i lit. g tej ustawy, na których zaspokojenie wypłacono na rzecz tej samej osoby uprawnionej świadczenia na podstawie wniosków, o których mowa w art. 34 ust. 1 lub art. 36 ust. 2, oraz na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych podlegają zaspokojeniu łącznie za okres nie dłuższy niż 3 miesiące oraz w łącznej kwocie za okres jednego miesiąca nie wyższej niż kwota określona w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych.

Art. 40. 1. W przypadku wypłaty zaliczki na podstawie art. 12a ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych przed złożeniem wniosku, o którym mowa w art. 34 ust. 1 lub art. 36 ust. 2, kwotę świadczeń, o których mowa w ust. 1, pomniejsza się o kwotę wypłaconej zaliczki.

2. Przyznane na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 34 ust. 1, środki finansowe Funduszu przekazywane pracodawcy nie są objęte stosowaniem środka, o którym mowa w art. 6 pkt 1 lub 2, w zakresie, w jakim z tych środków finansowych są dokonywane wypłaty świadczeń, o których mowa w art. 34 ust. 1.

Art. 41. 1. Marszałek województwa niezwłocznie zawiadamia Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o otrzymaniu wniosku, o którym mowa w art. 34 ust. 1 lub art. 36 ust. 2, oraz występuje do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o informacje niezbędne do jego rozpatrzenia.

2. Informacja uzyskana od Szefa Krajowej Administracji Skarbowej może stanowić podstawę odmowy przyznania lub wypłaty świadczeń, o których mowa w art. 34 ust. 1, w całości lub w części.

3. Marszałek województwa niezwłocznie zawiadamia Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o sposobie rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w art. 34 ust. 1 lub art. 36 ust. 2.

Art. 42. 1. Przekazanie środków finansowych Funduszu na wypłatę świadczeń, o których mowa w art. 34 ust. 1, a także wypłata świadczeń ze środków Funduszu powoduje z mocy prawa przejście na marszałka województwa, działającego w imieniu dysponenta Funduszu, roszczenia wobec pracodawcy albo innej osoby zarządzającej majątkiem pracodawcy, w szczególności likwidatora albo członka zarządu, albo roszczenia do masy upadłości o zwrot wypłaconych świadczeń. Przy dochodzeniu zwrotu wypłaconych świadczeń roszczenia na rzecz Funduszu korzystają z takiej samej ochrony prawnej, jaką odrębne przepisy przewidują dla należności za pracę.

2. Marszałek województwa w prowadzonych postępowaniach o wypłatę świadczeń, o których mowa w art. 34 ust. 1, a także przy dochodzeniu zwrotu wypłaconych świadczeń jest uprawniony do uzyskiwania informacji, o których mowa w art. 22b ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych.

3. W sprawach nieuregulowanych w art. 34–42 stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych, z wyłączeniem art. 12a, art. 15a i art. 21a tej ustawy.

Art. 43. 1. Z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego lub konkursu, o których mowa w art. 6 pkt 4, wyklucza się:

- 1) wykonawcę oraz uczestnika konkursu wpisanego na listę na podstawie decyzji w sprawie wpisu na listę rozstrzygającej o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 6 pkt 4;

- 2) wykonawcę oraz uczestnika konkursu, którego beneficjentem rzeczywistym w rozumieniu ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu jest osoba wpisana na listę na podstawie decyzji w sprawie wpisu na listę rozstrzygającej o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 6 pkt 4;
- 3) wykonawcę oraz uczestnika konkursu, którego jednostką dominującą w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 37 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, 295 i 1598 oraz z 2024 r. poz. 619, 1685 i 1863) jest podmiot wpisany na listę na podstawie decyzji w sprawie wpisu na listę rozstrzygającej o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 6 pkt 4.

2. Wykluczenie następuje na okres trwania okoliczności określonych w ust. 1.

3. W przypadku wykonawcy lub uczestnika konkursu wykluczonego na podstawie ust. 1, zamawiający odrzuca wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego lub ofertę takiego wykonawcy lub uczestnika konkursu, nie zaprasza go do złożenia oferty wstępnej, oferty podlegającej negocjacjom, oferty dodatkowej, oferty lub oferty ostatecznej, nie zaprasza go do negocjacji lub dialogu, a także nie prowadzi z takim wykonawcą negocjacji lub dialogu, odrzuca wniosek o dopuszczenie do udziału w konkursie, nie zaprasza do złożenia pracy konkursowej lub nie przeprowadza oceny pracy konkursowej, odpowiednio do trybu stosowanego do udzielenia zamówienia publicznego oraz etapu prowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.

4. Kontrola udzielania zamówień publicznych w zakresie zgodności z ust. 1 jest wykonywana zgodnie z art. 596 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych.

5. Przez ubieganie się o udzielenie zamówienia publicznego lub dopuszczenie do udziału w konkursie rozumie się odpowiednio złożenie wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego lub konkursie, złożenie oferty, przystąpienie do negocjacji lub złożenie pracy konkursowej.

Rozdział 3

Organy stosujące środki ograniczające

Art. 44. W sprawach stosowania środków ograniczających Unii Europejskiej organami właściwymi w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej są:

- 1) Minister Sprawiedliwości – w sprawach danych statystycznych dotyczących postępowań przygotowawczych i sądowych w odniesieniu do przestępstw naruszeń środków ograniczających Unii Europejskiej;
- 2) minister właściwy do spraw energii – w sprawach ograniczeń w sektorze energii oraz dotyczących bezpieczeństwa energetycznego kraju w zakresie bezpieczeństwa dostaw energii;
- 3) minister właściwy do spraw gospodarki – w sprawach ograniczeń dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu towarów, sprzętu i technologii, w tym towarów i technologii podwójnego zastosowania, świadczenia pomocy technicznej oraz świadczenia usług, w tym usług ubezpieczenia i reasekuracji, a także w sprawach przyjmowania powiadomień o naruszeniu zakazów ustanowionych środkami ograniczającymi, pozostających we właściwości ministra właściwego do spraw gospodarki oraz w sprawach ograniczeń dotyczących wykonywania zamówień publicznych lub koncesji;
- 4) minister właściwy do spraw gospodarki morskiej – w sprawach ograniczeń dotyczących gospodarki morskiej, bezpieczeństwa morskiego, transportu morskiego i żeglugi śródlądowej;
- 5) minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi – w sprawach ograniczeń w dziedzinie surowców energetycznych oraz bezpieczeństwa dostaw surowców energetycznych i paliw;
- 6) minister właściwy do spraw zagranicznych – w sprawach ograniczeń dotyczących:
 - a) działalności, która jest konieczna do funkcjonowania misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z postanowieniami Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych, sporządzonej w Wiedniu dnia 18 kwietnia 1961 r. (Dz. U. z 1965 r. poz. 232) i Konwencji wiedeńskiej o stosunkach konsularnych, sporządzonej w Wiedniu dnia 24 kwietnia 1963 r. (Dz. U. z 1982 r. poz. 98) lub organizacji międzynarodowych posiadających immunitet zgodnie z prawem międzynarodowym,
 - b) świadczenia pomocy humanitarnej,
 - c) bezpieczeństwa przestrzeni informacyjnej Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) minister właściwy do spraw informatyzacji – w sprawach dotyczących blokowania stron internetowych;
- 8) przewodniczący właściwych izb morskich – w sprawach dotyczących rejestrów statków;
- 9) dyrektorzy urzędów morskich – w sprawach dostępów do portów i śluz;

- 10) Główny Inspektor Transportu Drogowego – w sprawach ograniczeń dotyczących przewoźników drogowych, transportu drogowego oraz przewozu drogowego;
- 11) naczelnik urzędu celno-skarbowego – w sprawach przywozu i wywozu towarów do wyłącznego użytku osobistego osób fizycznych lub na użytek misji dyplomatycznych państw obcych działających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak również organizacji międzynarodowych mających siedzibę lub przedstawicielstwo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 12) Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego – w sprawach ograniczeń dotyczących ruchu lotniczego, w szczególności żądania informacji i przyjmowania powiadomień od operatorów;
- 13) Szef Krajowej Administracji Skarbowej – w sprawach ograniczeń o charakterze finansowym, a także zwolnień zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub udostępnienia określonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych – w zakresie niezastrzeżonym dla Generalnego Inspektora Informacji Finansowej oraz w zakresie przyjmowania informacji o depozytach, przyjmowania informacji o wszelkich przekazach środków finansowych i ich analizy zgodnie z odrębnymi przepisami;
- 14) Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców – w sprawach ograniczeń dotyczących prawa wjazdu i pobytu na terytorium Unii Europejskiej;

Art. 45. W sprawach stosowania krajowych środków ograniczających, o których mowa w art. 5, organem właściwym jest minister właściwy do spraw gospodarki.

Art. 46. Do zadań organu stosującego środki ograniczające Unii Europejskiej należy w szczególności:

- 1) współpraca i wymiana informacji z organami krajowymi;
- 2) współpraca i wymiana informacji z właściwymi organami innych państw, instytucjami Unii Europejskiej, a także zagranicznymi instytucjami i międzynarodowymi organizacjami w zakresie objętym przepisami ustawy;
- 3) powiadamianie państw członkowskich Unii Europejskiej i Komisji Europejskiej, i innych o zamiarze zastosowania odstępstwa, zastosowanych odstępstwach oraz innych działaniach, na zasadach i w terminach określonych w środkach ograniczających;

- 4) przekazywanie informacji Zespołowi do spraw Środków Ograniczających, w przypadku stwierdzenia możliwości naruszenia zakazów, ograniczeń lub niedopełnienia obowiązków wynikających ze środków ograniczających;
- 5) dokonywanie, we współpracy z innymi organami stosującymi środki ograniczające, analiz i ocen rozwiązań prawnych oraz przedstawianie opinii o potrzebie dokonania zmian przepisów prawa w zakresie dotyczącym środków ograniczających;
- 6) sporządzanie półrocznych raportów na temat wykonywania zobowiązań wynikających z środków ograniczających i przekazywanie ich do Zespołu do spraw Środków Ograniczających.

Art. 47. 1. Zadania przewidziane dla organów krajowych w sprawach odstępstw od zakazów określonych w środkach ograniczających Unii Europejskiej, na warunkach wskazanych w przepisach je wprowadzających, wykonują:

- 1) Szef Krajowej Administracji Skarbowej – w sprawach zwolnień zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub udostępnienia określonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, w zakresie niezastrzeżonym dla Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, a także w sprawach odstępstw od środków ograniczających o charakterze finansowym;
- 2) naczelnik urzędu celno-skarbowego – w sprawach wyłączeń od zakazu przywozu i wywozu towarów do wyłącznego użytku osobistego osób fizycznych lub na użytek misji dyplomatycznych państw obcych działających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak również organizacji międzynarodowych mających siedzibę lub przedstawicielstwo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) minister właściwy do spraw gospodarki – w sprawach:
 - a) odstępstw od zakazu sprzedaży, kupna, dostawy, tranzytu, przekazania, udostępniania, przywozu lub wywozu bezpośrednio lub pośrednio sprzętu, towarów lub technologii, w tym towarów i technologii podwójnego zastosowania, materiałów lub oprogramowania,
 - b) przyjmowania powiadomień o zastosowaniu wyjątku od eksporterów w zakresie towarów i technologii podwójnego zastosowania oraz innych towarów i technologii wskazanych w odrębnych przepisach,
 - c) świadczenia pomocy technicznej, usług pośrednictwa, związanych ze sprzętem, towarami lub technologiami,
 - d) odstępstw od zakazu wsparcia finansowego na rzecz wymiany handlowej,

- e) odstępstw od zakazu świadczenia usług, w szczególności usług rachunkowych, audytowych, księgowych lub doradztwa podatkowego, doradztwa w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania, usług w zakresie public relations, usług informatycznych i usług powiązanych, usług architektonicznych i inżynierskich, usług doradztwa prawnego i usług doradztwa informatycznego,
 - f) odstępstw od zakazu usług inwestycyjnych, usług ubezpieczenia i reasekuracji,
 - g) odstępstw związanych z wycofywaniem inwestycji z państwa objętego środkami ograniczającymi,
 - h) odstępstw od zakazu udzielenia i wykonywania zamówień i koncesji;
- 5) dyrektor urzędu morskiego – w sprawach udzielania dostępu statkom do portów morskich i śluz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 6) przewodniczący właściwej izby morskiej – w sprawach stosowania odstępstw od zakazu rejestrowania lub utrzymywania w rejestrze statku;
 - 7) minister właściwy do spraw gospodarki morskiej – w sprawach stosowania odstępstw od zakazu leasingu lub czarteru statków, świadczenia lub nabywania usług załogi, świadczenia usług ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych na rzecz statków, świadczenia usług klasyfikacji;
 - 8) Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego – w sprawach stosowania odstępstw:
 - a) od zakazu startu z terytorium Unii Europejskiej, lądowania na nim i przelotu nad tym terytorium statków powietrznych,
 - b) od zakazu leasingu lub czarteru statków powietrznych, świadczenia lub nabywania usług załogi;
 - 9) minister właściwy do spraw zagranicznych – w sprawach odstępstw od:
 - a) zakazu działalności, która jest konieczna do funkcjonowania misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych Rzeczypospolitej Polskiej, o ile z uwagi na charakter działalności zastosowanie odstępstwa nie jest zastrzeżone dla innych organów,
 - b) ograniczeń dotyczących świadczenia pomocy humanitarnej;
 - 10) Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców – w sprawach stosowania odstępstw od zakazu wjazdu i pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 11) minister właściwy do spraw energii – w sprawach stosowania odstępstw od ograniczeń w sektorze energii oraz związanych z bezpieczeństwem energetycznym kraju w zakresie bezpieczeństwa dostaw energii;

- 12) minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi – w sprawach stosowania odstępstw od ograniczeń w dziedzinie surowców energetycznych i paliw, w tym udostępniania zdolności magazynowania;
- 13) Główny Inspektor Transportu Drogowego – w sprawach odstępstw od zakazów dotyczących przewoźników drogowych, transportu drogowego oraz przewozu drogowego.

2. W toku postępowania dotyczącego stosowania odstępstw od zakazów określonych w środkach ograniczających, organ może wystąpić o wydanie opinii w sprawie zasadności zastosowania odstępstwa, zwolnień zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub udostępnienia określonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych do podmiotów realizujących zadania publiczne, w tym organów administracji publicznej, które posiadają informacje w zakresie objętym wystąpieniem. Opinia jest wydawana w terminie 7 dni od dnia otrzymania wystąpienia.

3. O zastosowaniu odstępstwa właściwy organ rozstrzyga w drodze decyzji administracyjnej.

4. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do krajowych środków ograniczających, o których mowa w art. 5 oraz 6 pkt 1,2 i 4.

Art. 48. W przypadkach nieobjętych niniejszym rozdziałem, jeżeli wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, a także z uwagi na interes państwa lub zobowiązania międzynarodowe organy właściwe, o których mowa w art. 44, mogą udzielić zezwolenia na inne działania, pod warunkiem, że określone działanie nie stanowi naruszenia jakiegokolwiek zakazu określonego w środkach ograniczających.

Art. 49. Kontrolę przestrzegania środków ograniczających w ramach sprawowanego nadzoru lub kontroli, sprawują na zasadach określonych w przepisach odrębnych:

- 1) naczelnik urzędu celno-skarbowego – w ramach kontroli celno-skarbowej, o której mowa w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131 i 1423);
- 2) Generalny Inspektor Informacji Finansowej – w odniesieniu do instytucji obowiązanych, o których mowa w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;

- 3) Komisja Nadzoru Finansowego – w odniesieniu do podmiotów przez nią nadzorowanych, o których mowa w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 4) Inspekcja Transportu Drogowego – w ramach kontroli, o której mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1490).

Rozdział 4

Współdziałanie organów stosujących środki ograniczające

Art. 50. 1. Minister właściwy do spraw zagranicznych współdziała z organami administracji publicznej w kształtowaniu polityki państwa w zakresie stosowania środków ograniczających Unii Europejskiej.

2. Do zadań ministra właściwego do spraw zagranicznych należy w szczególności:

- 1) przygotowanie polskiego stanowiska w obszarze polityki dotyczącej środków ograniczających Unii Europejskiej, we współpracy z właściwymi organami;
- 2) podejmowanie, we współpracy z organami właściwymi, inicjatyw na forum organizacji międzynarodowych w zakresie stosowania środków ograniczających Unii Europejskiej;
- 3) przygotowywanie propozycji nowych wpisów środków ograniczających Unii Europejskiej skierowanych wobec osób fizycznych i prawnych oraz innych jednostek nieposiadających osobowości prawnej oraz koordynacja przeglądów obowiązujących środków ograniczających Unii Europejskiej oraz wynikających z decyzji organizacji międzynarodowych;
- 4) koordynacja współpracy międzyresortowej w dziedzinie realizacji zobowiązań międzynarodowych w zakresie stosowania środków ograniczających Unii Europejskiej, w tym zapobiegania ich obchodzeniu;
- 5) współpraca i wymiana informacji z Komisją Europejską, Radą Unii Europejskiej, Europejską Służbą Działań Zewnętrznych i właściwymi organami innych państw członkowskich w sprawach monitorowania przestrzegania środków ograniczających Unii Europejskiej;
- 6) przekazywanie do Komisji Europejskiej powiadomień od instytucji i osób fizycznych o zidentyfikowanych naruszeniach środków ograniczających Unii Europejskiej, a także informacji o nakładanych karach administracyjnych.

Art. 51. Do zadań ministra właściwego do spraw gospodarki należy zapewnienie informacji gospodarczej o wpływie środków ograniczających na przedsiębiorstwa funkcjonujące w Rzeczypospolitej Polskiej..

Art. 52. 1. Przy ministrze właściwym do spraw zagranicznych działa Zespół do spraw Środków Ograniczających, zwany dalej „Zespołem”.

2. Do zadań Zespołu należy:

- 1) zapewnienie właściwej realizacji zobowiązań międzynarodowych wynikających ze stosowania środków ograniczających Unii Europejskiej oraz zapewnienia spójności stosowania krajowych środków ograniczających ze środkami ograniczającymi Unii Europejskiej;
- 2) koordynacja działań i wymiana informacji pomiędzy organami właściwymi, w tym wymiana informacji statystycznych w celu analizy efektywności i skali stosowania środków ograniczających;
- 3) prowadzenie uzgodnień między organami właściwymi w celu wypracowania wspólnych priorytetów w stosowaniu prawa karnego i administracyjnego;
- 4) gromadzenie danych statystycznych od właściwych organów dotyczących wykonywania ustawy oraz środków ograniczających w szczególności liczby zastosowanych odstępstw i wyłączeń, wszczętych kontroli, a także nałożonych kar pieniężnych.

3. W skład Zespołu wchodzi:

- 1) przewodniczący – sekretarz lub podsekretarz stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zagranicznych;
- 2) członkowie – przedstawiciele wskazani przez:
 - a) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej,
 - b) Generalnego Inspektora Informacji Finansowej,
 - c) Ministra Sprawiedliwości,
 - d) ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
 - e) ministra właściwego do spraw gospodarki,
 - f) ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
 - g) ministra właściwego do spraw informatyzacji,
 - h) ministra właściwego do spraw koordynowania działalności służb specjalnych, jeżeli został powołany,
 - i) Dyrektora Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej – Państwowego Instytutu Badawczego,

- j) Prokuratora Krajowego,
- k) Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego,
- l) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- m) Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego,
- n) Szefa Agencji Wywiadu,
- o) Szefa Służby Wywiadu Wojskowego.

4. Przewodniczący może z własnej inicjatywy albo na wniosek członka Zespołu zapraszać do udziału w pracach Zespołu inne osoby, w szczególności przedstawicieli innych organów właściwych.

5. Posiedzenia Zespołu odbywają się nie rzadziej niż co 6 miesięcy, w terminach wyznaczonych przez przewodniczącego.

6. Obsługę Zespołu zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw zagranicznych.

Art. 53. Do informacji i dokumentów przekazywanych w ramach współpracy, o której mowa w niniejszym rozdziale, stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych.

Rozdział 5

Administracyjne kary pieniężne

Art. 54. Osoba lub podmiot, które z naruszeniem zakazu lub niedopełnieniem obowiązku wynikających ze środków ograniczających:

- 1) bezpośrednio lub pośrednio udostępniają środki finansowe lub zasoby gospodarcze, wskazanej osobie, podmiotowi lub organowi albo na ich rzecz albo osobom lub podmiotom wpisanym na listę, o której mowa w art. 7 ust. 1 lub objętych środkiem ograniczającym Unii Europejskiej, w którym mowa w art. 3 pkt 1,
- 2) nie zamrażają środków finansowych lub zasobów gospodarczych będących własnością, posiadanych albo kontrolowanych, bezpośrednio lub pośrednio przez wskazaną osobę, podmiot lub organ albo osobom lub podmiotom wpisanym na listę, o której mowa w art. 7 ust. 1 lub objętym środkiem ograniczającym Unii Europejskiej, w którym mowa w art. 3 pkt 1), a także korzyści pochodzących z tych środków,
- 3) zawierają umowy lub realizują transakcje z państwem trzecim, organami państwa trzeciego lub podmiotem będącym własnością, bezpośrednio lub pośrednio, państwa trzeciego lub organów państwa trzeciego, lub kontrolowanym przez państwo trzecie, lub przez organy państwa trzeciego, lub kontynuują takie transakcje,

- 4) dokonują obrotu towarami, ich przywozu, wywozu, sprzedaży, nabywania, zbycia, przekazania, tranzytu lub transportu, lub świadczą usługi pośrednictwa, pomocy technicznej lub inne usługi związane z tymi towarami,
 - 5) świadczą usługi finansowe lub prowadzą działalność finansową,
 - 6) świadczą usługi inne niż usługi finansowe,
 - 7) wykonują bez zezwolenia lub z naruszeniem jego warunków określoną działalność, co wobec braku takiego zezwolenia lub jego naruszenia stanowi naruszenie zakazu lub ograniczenia, które stanowią unijny środek ograniczający,
 - 8) umożliwiają wskazanej osobie fizycznej wjazd na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub tranzyt przez to terytorium
- podlega karze pieniężnej.

Art. 55. Osoba lub podmiot, które dopuszczają się obchodzenia środka ograniczającego przez:

- 1) wykorzystywanie, przekazywanie osobie trzeciej lub zbywanie w inny sposób środków finansowych lub zasobów gospodarczych, będących bezpośrednio lub pośrednio własnością, będących w posiadaniu lub pod kontrolą wskazanej osoby, podmiotu lub organu, dokonywane w celu ukrycia środków finansowych lub zasobów gospodarczych, które mają zostać zamrożone zgodnie ze środkiem ograniczającym,
- 2) przekazywanie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji w celu ukrycia faktu, że wskazana osoba, podmiot lub organ jest właścicielem lub beneficjentem rzeczywistym środków finansowych lub zasobów gospodarczych, które mają zostać zamrożone zgodnie ze środkiem ograniczającym,
- 3) niedopełnienie przez wyznaczoną osobę fizyczną lub przedstawiciela wyznaczonego podmiotu lub organu obowiązku stanowiącego środek ograniczający polegającego na zgłaszaniu właściwym organom administracyjnym środków finansowych lub zasobów gospodarczych podlegających jurysdykcji państwa członkowskiego Unii Europejskiej, należących do nich, będących ich własnością, w ich posiadaniu lub pod ich kontrolą,
- 4) niedopełnienie obowiązku stanowiącego środek ograniczający polegającego na przekazaniu właściwym organom informacji, uzyskanych w związku z wykonywaną pracą lub działalnością gospodarczą, o zamrożonych środkach finansowych lub zasobach gospodarczych będących własnością, w posiadaniu lub pod kontrolą wskazanej osoby podmiotu lub organu albo osobom lub podmiotom wpisanym na listę, o której mowa w

art. 7 ust. 1 lub objętym środkiem ograniczającym Unii Europejskiej, w którym mowa w art. 3 pkt 1), znajdujących się na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej – podlega karze pieniężnej.

Art. 56. Osoba lub podmiot podlegające wykluczeniu na podstawie art. 6 pkt 4 z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego lub konkursu, które w okresie wykluczenia ubiegają się o udzielenie zamówienia publicznego lub dopuszczenie do udziału w konkursie lub biorą udział w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego lub w konkursie, podlegają karze pieniężnej.

Art. 57. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do osoby fizycznej, jeżeli czyn, o którym mowa w art. 54–56, wyczerpuje znamiona przestępstwa, o którym mowa w rozdziale 6.

Art. 58. 1. Kara pieniężna jest nakładana w drodze decyzji administracyjnej w wysokości od 10 000 zł do 20 000 000 zł.

2. Karę pieniężną, o której mowa w:

- 1) art. 54 i art. 55, nakłada naczelnik urzędu celno-skarbowego;
- 2) art. 56, nakłada Prezes Urzędu Zamówień Publicznych.

Art. 59. Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić;
- 3) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić;
- 4) uprzednie ukaranie karą pieniężną, o której mowa w art. 58;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) współpracę z organem prowadzącym postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania;
- 7) w przypadku osoby fizycznej – warunki osobiste strony, na którą kara pieniężna jest nakładana.

Art. 60. W szczególnie uzasadnionym przypadku, gdy waga naruszenia krajowych środków ograniczających jest znikoma, właściwe organy, o których mowa w art. 58 ust. 2, mogą, w drodze decyzji, odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Rozdział 6

Przepisy karne

Art. 61. 1. Kto wbrew zakazowi lub obowiązkowi stanowiącemu środek ograniczający Unii Europejskiej:

- 1) bezpośrednio lub pośrednio udostępnia środki finansowe lub zasoby gospodarcze podmiotowi podlegającemu albo na jego rzecz,
- 2) nie zamraża środków finansowych lub zasobów gospodarczych będących własnością, posiadanych albo kontrolowanych, bezpośrednio lub pośrednio przez podmiot podlegający,
- 3) zawiera umowę lub realizuje transakcję z państwem trzecim, organem państwa trzeciego albo podmiotem będącym własnością lub kontrolowanym, bezpośrednio lub pośrednio przez państwo trzecie lub jego organ

– podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

2. Jeżeli czyn określony w ust. 1 dotyczy mienia znacznej wartości, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

3. Nie podlega karze sprawca czynu określonego w ust. 1 pkt 3, jeżeli wartość umowy lub transakcji wynosi mniej niż 800 zł.

Art. 62. Kto wbrew zakazowi stanowiącemu środek ograniczający Unii Europejskiej umożliwia wskazanej osobie wjazd lub tranzyt przez terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Art. 63. 1. Kto wbrew zakazowi lub ograniczeniu stanowiącemu środek ograniczający Unii Europejskiej związanemu z określonym towarem, dokonuje obrotu, przywozu, wywozu, sprzedaży, nabycia, zbycia, przekazania, tranzytu, transportu tego towaru albo świadczy usługi pośrednictwa, pomocy technicznej lub inne usługi związane z tym towarem, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

2. Jeżeli czyn określony w ust. 1 dotyczy mienia znacznej wartości, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.

3. W wypadku mniejszej wagi, sprawca czynu określonego w ust. 1 lub 2 podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

4. Kto narusza zakaz lub ograniczenie stanowiące środek ograniczający Unii Europejskiej związane z towarem wymienionym we wspólnym wykazie uzbrojenia Unii Europejskiej lub produktami podwójnego zastosowania wymienionymi w załączniku I do rozporządzenia

Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/821 z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiające unijny system kontroli wywozu, pośrednictwa, pomocy technicznej, tranzytu i transferu produktów podwójnego zastosowania (Dz. U. UE. L. z 2021 r. Nr 206, str. 1 z późn. zm.⁸⁾), dokonując obrotu, przywozu, wywozu, sprzedaży, nabycia, zbycia, przekazania, tranzytu, transportu tego towaru albo świadczy usługi pośrednictwa, pomocy technicznej lub inne usługi związane z tym towarem, podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.

5. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 4 działa nieumyślnie, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

6. Sąd może orzec przepadek towaru stanowiącego przedmiot czynu zabronionego określonego w ust. 1–4, chociażby nie stanowił własności sprawcy.

Art. 64. 1. Kto wbrew zakazowi lub ograniczeniu stanowiącemu środek ograniczający Unii Europejskiej prowadzi działalność finansową lub świadczy usługi finansowe lub świadczy usługi inne niż finansowe, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

2. Tej samej karze podlega, kto wbrew zakazowi lub ograniczeniu stanowiącemu środek ograniczający Unii Europejskiej, wykonuje bez zezwolenia lub z naruszeniem jego warunków określoną działalność.

3. Jeżeli sprawca czynu, o którym mowa w ust. 1 lub 2, osiąga znaczną korzyść majątkową, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Art. 65. 1. Kto, w celu ukrycia, wykorzystuje, przekazuje osobie trzeciej albo zbywa, środki finansowe lub zasoby gospodarcze, które mają podlegać zamrożeniu zgodnie ze środkiem ograniczającym Unii Europejskiej, które bezpośrednio lub pośrednio stanowią własność lub są pod kontrolą podmiotu podlegającego, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

2. Karze określonej w ust. 1 podlega, kto w celu ukrycia, przekazuje nieprawdziwe, lub wprowadzające w błąd informacje, że podmiot podlegający jest właścicielem lub beneficjentem rzeczywistym środków finansowych lub zasobów gospodarczych, które mają zostać zamrożone, zgodnie ze środkiem ograniczającym Unii Europejskiej.

3. Kto wbrew obowiązkowi, stanowiącemu środek ograniczający Unii Europejskiej nie zawiadamia właściwego organu o środkach finansowych lub zasobach gospodarczych

⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L z 2022 r. Nr 3, str. 1, Dz. Urz. UE L Nr 130I, str. 1, Dz. Urz. UE L z 2023 r. Nr 9, str. 1, Dz. Urz. UE L Nr 138, str. 1, Dz. Urz. UE L Nr 295, poz. 2616, Dz. Urz. UE L z 2024 r. str. 2547.

będących własnością, w posiadaniu lub pod kontrolą podmiotu podlegającego, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

4. Kto wbrew obowiązkowi, stanowiącemu środek ograniczający Unii Europejskiej nie przekazuje właściwemu organowi informacji, które uzyskał w związku z wykonywaną pracą lub działalnością gospodarczą, o zamrożonych środkach finansowych lub zasobach gospodarczych będących własnością, w posiadaniu lub pod kontrolą podmiotu podlegającego, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

5. Tej samej karze podlega, kto wbrew obowiązkowi stanowiącemu środek ograniczający Unii Europejskiej lub wynikający z decyzji organizacji międzynarodowych nie przekazuje właściwemu organowi informacji, które uzyskał w związku z wykonywaną pracą lub działalnością gospodarczą, o środkach finansowych lub zasobach gospodarczych, będących własnością, w posiadaniu lub pod kontrolą podmiotu podlegającego, które nie zostały zamrożone.

Art. 66. W sprawach o których mowa w niniejszym Rozdziale, orzeka w pierwszej instancji sąd okręgowy.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach

Art. 67. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2025 r. poz. 636) w art. 19 w ust. 1, w punkcie 9 dodaje się przecinek i dodaje się punkt 10 w brzmieniu:

„10) o których mowa w rozdziale 6 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających (Dz. U. ...).”.

Art. 68. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383) w tytule ustawy w odnośniku nr 1:

1) wstęp do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża postanowienia: „.....”;

2) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1226 z dnia 24 kwietnia 2024 r. w sprawie określenia przestępstw związanych z naruszeniem unijnych środków ograniczających i sankcji za takie naruszenia oraz zmiany dyrektywy (UE) 2018/1673 (Dz. Urz. UE. L. z 2024 r. poz. 1226).”.

Art. 69. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 46) w art. 237 w § 3, po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu:

„15a) przestępstw określonych w Rozdziale 6 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających (Dz. U. ...).”.

Art. 70. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 869 i 1556) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 39 po pkt 1a dodaje się pkt 1b w brzmieniu:

„1b) oznaczenie zarządcy wyznaczonego do wykonywania tymczasowego zarządu przymusowego ustanowionego na podstawie art. 8 ust. 1 lub zarządcy celem przejęcia ustanowionego na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 2025 r. o środkach ograniczających (Dz. U. ...);”;

2) w art. 45 po ust. 1ca dodaje się ust. 1cb w brzmieniu:

„1cb. Po ustaniu zarządu, o którym mowa w art. 8 ust. 1 lub art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 2025 r. o środkach ograniczających (Dz. U. ...), w dziale 2 rejestru przedsiębiorców podmiotu, dla którego zarząd został ustalony, z urzędu wykreśla się wpis, o którym mowa w art. 39 pkt 1b.”.

Art. 71. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. 2025 poz. 111, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 293 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy skarbowej udostępnienie informacji, o których mowa w § 1 i § 2 osobie wykonującej tymczasowy zarząd przymusowy na podstawie art. 8 ust. 1 lub zarząd na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 2025 r. o środkach ograniczających (Dz. U. ...), w zakresie niezbędnym do realizacji jej zadań wynikających z tej ustawy, dotyczących podmiotu, dla którego zarząd został ustanowiony.”;

2) w art. 297 w § 1 pkt 2b otrzymuje brzmienie:

„2b) ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej, Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, naczelnikom urzędów celno-skarbowych oraz Komisji Nadzoru Finansowego – w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie z dnia 13 kwietnia 2022 r. o

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 497, 621, 622, 769, 820, 1203, 1235, 1414, 1417 i 1669,

szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2025 r. poz. 514) oraz ustawie z dnia ... o środkach ograniczających (Dz. U. ...), a także w dziale Va ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej;”;

- 3) w art. 297 w § 1 pkt 2c otrzymuje brzmienie:
„2c) ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych – w zakresie niezbędnym do podejmowania środków ograniczających Unii Europejskiej;”;
- 4) w art. 297e w § 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) ministrowi właściwemu do spraw gospodarki – w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego oraz ustawie z dnia ... o środkach ograniczających (Dz. U. ...), a także w dziale Va ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej;”;
- 5) w art. 297e w § 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych – w zakresie niezbędnym do podejmowania środków ograniczających Unii Europejskiej.”.

Art. 72. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1646, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 106d w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

- „4) wystąpienia ryzyka obchodzenia środków ograniczających, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających (Dz. U. ...);
- 5) uzasadnionego podejrzenia popełnienia jednego z przestępstw wymienionych w art. 61-65 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających (Dz. U. ...).”.

Art. 73. W ustawie z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski (Dz. U. z 2023 r. poz. 1309) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 18 otrzymuje brzmienie:
„Art. 18. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej może wydać decyzję o utracie czasowej polskiej przynależności statku, jeżeli wymaga tego interes państwa, a w szczególności interes polskiej gospodarki morskiej lub zobowiązania międzynarodowe,

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1685 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146, 222, 525, 769, 820, 1069, 1170, 1191 i 1216.

w tym wynikające ze środków ograniczających Unii Europejskiej. Z tych samych względów minister właściwy do spraw gospodarki morskiej może wydać decyzję sprzeciwiającą się uzyskaniu przez statek czasowej polskiej przynależności.”;

- 2) w art. 31 w § 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) ze względu na zobowiązania międzynarodowe, w tym wynikające ze środków ograniczających Unii Europejskiej;”.

Art. 74. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2025 r. poz. 902) w art. 27 w ust. 1, w punkcie 3 dodaje się przecinek i dodaje się punkt 4 w brzmieniu:

„4) rozdziale 6 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających (Dz. U.).”.

Art. 75. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2024 r. poz. 1822) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:
„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża postanowienia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1226 z dnia 24 kwietnia 2024 r. w sprawie określenia przestępstw związanych z naruszeniem unijnych środków ograniczających i sankcji za takie naruszenia oraz zmiany dyrektywy (UE) 2018/1673 (Dz. Urz. UE. L. z 2024 r. poz. 1226).”;
- 2) w art. 4a dotychczasowy przepis oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. W przypadku popełnienia czynu zabronionego, wymienionego w art. 16 ust. 1 lub pkt 21, przez osobę, o której mowa w art. 3, podmiot zbiorowy podlega odpowiedzialności niezależnie od wydania wyroku albo orzeczenia, o których mowa w art. 4.”;
- 3) w art. 7a dotychczasowy przepis oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. W przypadku określonym w art. 4a ust. 2 wobec podmiotu zbiorowego sąd orzeka karę pieniężną w wysokości od 10 000 do 200 000 000 złotych lub 5% przychodu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok obrotowy, w którym popełniono czyn zabroniony będący podstawą odpowiedzialności podmiotu zbiorowego.”;
- 4) w art. 16 w ust. 1 w pkt 21 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 22 w brzmieniu:

„22) określone w art. 61-65 ustawy z dnia o środkach ograniczających (Dz. U. z...).”.

Art. 76. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722, z późn. zm.¹¹⁾) w art. 150 w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) osobie wykonującej tymczasowy zarząd przymusowy na podstawie art. 8 ust. 1 lub zarząd na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 2025 r. o środkach ograniczających (Dz. U. ...), w zakresie niezbędnym do realizacji zadań wynikających z tej ustawy;”.

Art. 77. W ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 633 i 1688 oraz z 2025 r. poz. 619) w art. 2a:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do osób, o których mowa w art. 1, stosuje się przepisy art. 11, przepisy wydane na podstawie art. 12 ust. 1 i 3, art. 49–56, przepisy wydane na podstawie art. 57 ust. 1, art. 260–266, art. 288–292, art. 293 pkt 1, 4 i 5, art. 294, art. 296–298, art. 338, przepisy wydane na podstawie art. 339 ust. 1, art. 342–345, art. 347, przepisy wydane na podstawie art. 394 ust. 6, art. 395 ust. 1, art. 396, art. 397, art. 402, art. 404, art. 405, art. 407, art. 410–426, przepisy wydane na podstawie art. 427, art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. a i k oraz pkt 3 5, art. 429 ust. 1 pkt 7, 8, 9a i 12 oraz ust. 2, art. 430 ust. 1, 2 pkt 5 i 7 oraz ust. 6 i 7, art. 432, art. 435 ust. 1 pkt 7 i 9, art. 436 ust. 1 pkt 1, art. 438 ust. 1 pkt 9 i 11, art. 439, art. 440, art. 441, art. 444, art. 446, art. 447, art. 449, art. 449b–456 oraz przepisy wydane na podstawie art. 457 ust. 1 i art. 458 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.”;

2) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) art. 3 pkt 20–22, art. 58, art. 59, art. 60 ust. 1 pkt 17 i 17a, art. 66 ust. 1, 2 i 3, art. 67–71, art. 73, art. 74, art. 74a, art. 77 ust. 1 pkt 1, 2 i 3 lit. a i e oraz ust. 7 i 8, art. 78 ust. 1 i 2, art. 79 ust. 1–4, przepisy wydane na podstawie art. 80 ust. 1, art. 96, przepisy wydane na podstawie art. 97 ust. 1, art. 360–379, art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. c, art. 429 ust. 1 pkt 1, art. 443 ust. 1 pkt 5, 6 i 8 oraz ust. 2, art. 448 oraz art. 449a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;”.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1863 oraz z 2025 r. poz. 146, 820, 923, 1014, 1069, 1216 i 1556.

Art. 78. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 435 w ust. 1 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:
„9) cudzoziemiec został wpisany na listę, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia o środkach ograniczających (Dz. U. poz.), a zakres środków określonych względem niego w decyzji, o której mowa w art. 8 ust. 4 tej ustawy, obejmuje wpis do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany.”;
- 2) w art. 436 w ust. 1 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub interes Rzeczypospolitej Polskiej, lub cudzoziemiec został wpisany na listę, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego, lub w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia o środkach ograniczających, lub”;
- 3) w art. 438 w ust. 1 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:
„11) umieszczenia na liście, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia o środkach ograniczających.”;
- 4) w art. 440 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. W przypadku, o którym mowa w art. 435 ust. 1 pkt 9, Szef Urzędu z urzędu umieszcza dane cudzoziemca w wykazie lub usuwa te dane w przypadku wykreślenia cudzoziemca z listy, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia o środkach ograniczających, lub cofnięcia stosowania wobec niego środka, o którym mowa w art. 6 pkt 3 tej ustawy.”;
- 5) w art. 443 w ust. 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
„8) wpis na listę, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia o środkach ograniczających.”.

Art. 79. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131 i 1423), wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 54 w ust. 1 w pkt 6 po wyrazach „art. 1a ust. 1,” dodaje się wyrazy „art. 1aa ust. 1, art. 1ab ust. 1,”;

- 2) w art. 54 w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
- „8) art. 2 ust. 1–2, art. 2a ust. 1–2, art. 2aa, art. 2e ust. 1 i 3, art. 3 ust. 1 i 2, art. 3a ust. 1 i 2, art. 3b ust. 1 i 2, art. 3c ust. 1–4, art. 3f ust. 1 i 2, art. 3g ust. 1, art. 3h ust. 1 i 2, art. 3i ust. 1 i 2, art. 3k ust. 1–2, art. 3m ust. 1, 2 i 8, art. 3ma, art. 3n ust. 1 i 4, art. 3o ust. 1–4, art. 3p ust. 1–5, art. 3q ust. 1, art. 3r ust. 1 i 2, art. 3ra ust. 1 i 3, art. 3t ust. 1 i 2, art. 3u ust. 1 i 2, art. 3v ust. 1 i 2, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1–6, art. 5a ust. 1, 2 i 4–4b, art. 5aa ust. 1–1b, art. 5ab ust. 1, art. 5ac ust. 1 i 2, art. 5ad ust. 1, art. 5ae ust. 1 i 2, art. 5af ust. 1, art. 5ag ust. 1, art. 5ah ust. 1–3, art. 5b ust. 1–2a, art. 5ba, art. 5f ust. 1, art. 5g, art. 5h ust. 1, art. 5i ust. 1, art. 5j ust. 1 i 2, art. 5n ust. 1 – 3a, art. 5l ust. 1, art. 5m ust. 1 i 2, art. 5n ust. 1–2b i 3a, art. 5o ust. 1, art. 5r ust. 1 i 2, art. 5t ust. 1, art. 5u, art. 6b ust. 1, art. 12, art. 12f ust. 1 i 2 i art. 12g ust. 1 rozporządzenia 833/2014;”;
- 3) w art. 54 w ust. 1 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:
- „10) regulujących stosowanie środków ograniczających, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających (Dz.U.).”;
- 4) w art. 62 w ust. 5 w pkt 15 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 16 w brzmieniu:
- „16) przestrzegania przepisów regulujących stosowanie środków ograniczających, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ... o środkach ograniczających.”;
- 5) w art. 89 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe dokumenty mające znaczenie dla kontroli celno-skarbowej w zakresie przestrzegania w obrocie towarowym z zagranicą środków ograniczających, o których mowa w ustawie o środkach ograniczających, a także osoby obowiązane do ich przechowywania mając na uwadze zapewnienie jednolitości procedur kontrolnych oraz konieczność skutecznego zapobiegania i wykrywania nieprawidłowości w stosowaniu tych środków.”;
- 6) w art. 143a w ust. 1:
- a) w pkt 1 po wyrazach „art. 1v ust. 1” dodaje się wyrazy „i 1b”,
- b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) art. 2e ust. 4, art. 3a ust. 3 i 3a, art. 3c ust. 6, art. 3m ust. 11, art. 5a ust. 5, art. 5aa ust. 1c–1e i 3a, art. 5ac ust. 7 lit. a i c, art. 5ah ust. 7, art. 5c ust. 1 i 1b, art.

5d ust. 1, art. 5g, art. 5h ust. 1c, art. 5r ust. 1 i 2, art. 5t ust. 4 i art. 6b ust. 1 rozporządzenia 833/2014,”

c) po pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) w art. 42 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia o środkach ograniczających (Dz. U. poz.).”;

7) w art. 143a w ust. 2:

a) w pkt 1 po wyrazach „art. 1v ust. 1” dodaje się wyrazy „i 1b”,

b) po pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) w art. 39 pkt 14 ustawy z dnia o środkach ograniczających (Dz. U. poz.).”;

8) w art. 143d pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) naruszają zakaz, o którym mowa w art. 1a ust. 1, art. 1aa ust. 1, art. 1ab ust. 1, art. 1b ust. 1, art. 1ba, art. 1bb ust. 1–3, art. 1c ust. 1, art. 1d ust. 1, art. 1e ust. 1–2, art. 1f ust. 1–2, art. 1fd ust. 1 lub 2, art. 1g ust. 1 lub 1a, art. 1ga ust. 1 lub 2, art. 1gb ust. 1, art. 1gc ust. 1 lub 2, art. 1h ust. 1 i 2, art. 1i ust. 1 lub 1a, art. 1j, art. 1ja ust. 1, art. 1jb, art. 1jc ust. 1–5, art. 1k ust. 1, art. 1l ust. 1, art. 1o ust. 1, art. 1p ust. 1, art. 1q ust. 1, art. 1r ust. 1, art. 1ra ust. 1 lub 2, art. 1rb ust. 1–4, art. 1rc ust. 1–3, art. 1s ust. 1 lub 1a, art. 1sa ust. 1–4, art. 1t ust. 1, art. 1u ust. 1, art. 1x ust. 1, art. 1y ust. 1, art. 1za ust. 1, art. 1zb ust. 1 lub art. 1zc ust. 1–1c rozporządzenia 765/2006 lub art. 2 ust. 1–2, art. 2a ust. 1–2, art. 2aa, art. 2e ust. 1 lub 3, art. 2f ust. 1 lub ust. 3, art. 3 ust. 1 lub 2, art. 3a ust. 1 lub 2, art. 3b ust. 1 lub 2, art. 3c ust. 1–4, art. 3d ust. 1, art. 3ea ust. 1 lub 1a, art. 3eb ust. 1, art. 3ec ust. 1, art. 3f ust. 1 lub 2, art. 3g ust. 1, art. 3h ust. 1 lub 2, art. 3i ust. 1 lub 2, art. 3k ust. 1–2, art. 3l ust. 1–1c, art. 3m ust. 1, 2 lub 8, art. 3ma ust. 1 i 2, art. 3n ust. 1 lub 4, art. 3nb ust. 1, art. 3o ust. 1–4, art. 3p ust. 1–5, art. 3q ust. 1, art. 3r ust. 1 lub 2, art. 3s ust. 1, art. 3t ust. 1 lub 2, art. 3u ust. 1 lub 2, art. 3v ust. 1 lub 2, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1–6, art. 5a ust. 1, 2 lub 4, art. 5aa ust. 1–1b, art. 5ab ust. 1, art. 5ac ust. 1–2, art. 5ad ust. 1, art. 5ae ust. 1 i 2, art. 5af ust. 1, art. 5ag ust. 1, art. 5ah ust. 1–3, art. 5b ust. 1–2a, art. 5ba, art. 5e ust. 1, art. 5f ust. 1, art. 5h ust. 1, art. 5i ust. 1, art. 5j ust. 1 lub 2, art. 5k ust. 1, art. 5l ust. 1, art. 5m ust. 1 lub 2, art. 5n ust. 1–2b lub 3a, art. 5o ust. 1, art. 5p ust. 1, art. 5t ust. 1, art. 5u, art. 12f ust. 1 lub 2 lub art. 12g ust. 1 rozporządzenia 833/2014,”.

Art. 80. W ustawie z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1035 i 1863) w art. 78 w ust. 3 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) udostępnienie przez biegłego rewidenta lub firmę audytorską osobie wykonującej tymczasowy zarząd przymusowy na podstawie art. 7 ust. 1 lub zarząd na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 2025 r. o środkach ograniczających (Dz. U. ...), w zakresie niezbędnym do realizacji zadań wynikających z tej ustawy, dokumentów i informacji, do których mieli dostęp w trakcie świadczenia usług atestacyjnych oraz usług pokrewnych, dotyczących podmiotu, dla którego zarząd został ustanowiony.”.

Art. 81. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2025 r. poz. 514), wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w art. 2 ust. 1, art. 3 ust. 1, 3, 5, 7 i 9, art. 6a ust. 3 i 13, art. 6b ust. 7 i art. 6c, w różnym przypadku, wyrazy „minister właściwy do spraw wewnętrznych” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Szef Krajowej Administracji Skarbowej”;
- 2) w art. 3 w ust. 3 w pkt 12 wyrazy „Szefa Krajowej Administracji Skarbowej” zastępuje się wyrazami „ministra właściwego do spraw wewnętrznych”;
- 3) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Do odstępstw od środków, o których mowa w art. 1 pkt 1 i 2 przepisy art. 46 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia ... ośrodkach ograniczających (Dz. U. poz.) stosuje się odpowiednio.”;
- 4) w art. 6a w ust. 6 skreśla się wyrazy „ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz”;
- 5) w art. 14a:
 - a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W każdym przypadku, gdy organ celny zażąda oświadczenia producenta, o którym mowa w ust. 3, osoba lub podmiot, o których mowa w ust. 1, w terminie do 90 dni od dnia wyprowadzenia towarów poza obszar celny Unii Europejskiej, przedkładają naczelnikowi urzędu celno-skarbowego dokument potwierdzający dokonanie odprawy celnej towarów z państwa przeznaczenia. ”,
 - b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Termin, o którym mowa w ust. 4 może ulec przedłużeniu przez naczelnik urzędu celno-skarbowego na uzasadniony wniosek osoby lub podmiotu, o którym mowa w ust.1.”;

6) po art. 14d dodaje się art. 14f w brzmieniu:

„Art. 14f. 1. Zakazuje się tranzytu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej towarów, przewożonych w wyniku transakcji, w których uczestniczą podmioty wpisane na listę osób i podmiotów, wobec których są stosowane krajowe środki ograniczające, o których mowa w art. 4 ust. 3 pkt 1, lub środki ograniczające Unii Europejskiej, wobec których nie zachodzą przesłanki wymienione w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 269/2014 lub art. 2 rozporządzenia (UE) nr 765/2006.

2. W przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów ust. 1, naczelnik urzędu celno-skarbowego może dokonać zajęcia towaru i wystąpić o orzeczenie jego przepadku na rzecz Skarbu Państwa. Do zajęcia i przepadku stosuje się odpowiednio art. 30 i art. 31 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. - Prawo celne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1373).”;

7) w art. 15:

- a) w ust. 1 uchyla się pkt 1–3,
- b) uchyla się ust. 2,
- c) użyte w ust. 2a–4 wyrazy „w ust. 1 lub 2” zastępuje się wyrazami „w ust. 1 pkt 4”,
- d) uchyla się ust. 5.

Art. 82. W ustawie z dnia 14 czerwca 2024 r. o ochronie sygnalistów (Dz. U. poz. 928) w art. 3 w ust. 1 w pkt 17 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 18 w brzmieniu:

„18) naruszeń środków, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2025 r. poz. 514) oraz środków ograniczających, o których mowa w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia o środkach ograniczających (Dz. U. poz.).”.

Rozdział 8

Przepisy przejściowe, dostosowujące i przepis końcowy

Art. 83. Tworzy się Zespół do spraw Środków Ograniczających.

Art. 84. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy przekaze Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej wszelkie materiały uzyskane w sprawach prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 81, w stosunku do

osób i podmiotów znajdujących się na liście, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 81 lub w stosunku do osób i podmiotów wobec których wszczęte i niezakończone pozostają postępowania przed sądami administracyjnymi.

Art. 85. 1. Sprawy wszczęte i niezakończone przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie ustawy zmienianej w art. 81 prowadzi Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

2. W sprawach wszczętych i niezakończonych przed sądami administracyjnymi wynikających z ustawy zmienianej w art. 81, w których stroną jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, właściwym staje się Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

3. Wszystkie czynności podjęte przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych w sprawach, o których mowa w ust. 1, pozostają w mocy.

4. Lista, o której mowa w art. 3 ustawy zmienianej w art. 81, prowadzona na podstawie dotychczasowych przepisów pozostaje w mocy i jest prowadzona przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej i publikowana w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Przez 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy lista udostępniana jest również w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Art. 86. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pracownicy zatrudnieni w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, zajmujący się sprawami związanymi z prowadzeniem listy, o której mowa w art. 3 ustawy zmienianej w art. 81, z dniem wejścia w życie ustawy stają się pracownikami zatrudnionymi w Krajowej Administracji Skarbowej, która przejęła te zadania i kompetencje na podstawie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowy pracodawca jest obowiązany w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy zawiadomić na piśmie pracowników, o których mowa w ust. 1, o zmianach, jakie mają nastąpić w zakresie ich stosunków pracy. Przepisy art. 23¹ § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy stosuje się odpowiednio.

3. Stosunki pracy pracowników, o których mowa w ust. 1, wygasają po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli przed upływem 20 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie zostaną im zaproponowane nowe warunki pracy i płacy na dalszy okres albo w razie odmowy przyjęcia nowych warunków pracy lub płacy.

4. W przypadku wygaśnięcia stosunku pracy, o którym mowa w ust. 3, pracownikom przysługuje odprawa pieniężna, o której mowa w art. 8 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o

szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

5. Przepisów ust. 2 zdanie drugie i ust. 3 nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 409 oraz z 2025 r. poz. 620).

Art. 87. Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy została wydana wobec osoby, o której mowa w art. 1 ustawy zmienianej w art. 77, decyzja o wpisie na listę, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 81, wraz z rozstrzygnięciem obejmującym zastosowanie środka, o którym mowa w art. 1 pkt 4 tej ustawy, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców umieszcza dane tej osoby w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, na podstawie art. 435 ust. 1 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 78, a w przypadku jednej z osób, o których mowa w art. 1 pkt 4–6 ustawy zmienianej w art. 77, dodatkowo przekazuje dane tej osoby do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu i pobytu na okres przechowywania danych w tym wykazie.

Art. 88. 1. Minister Sprawiedliwości przetwarza zanonimizowane dane statystyczne dotyczące środków ograniczających Unii Europejskiej obejmujące:

- 1) liczbę przestępstw zarejestrowanych i osądzonych w państwach członkowskich,
 - 2) liczbę umorzonych spraw sądowych, w tym z powodu upływu terminu przedawnienia dla danych przestępstw,
 - 3) liczbę osób fizycznych, które:
 - a) są ścigane,
 - b) zostały skazane,
 - 4) liczbę osób prawnych które:
 - a) są ścigane,
 - b) zostały skazane lub na które nałożono grzywnę,
 - 5) rodzaj oraz wymiar lub poziom nałożonych sankcji
- a także corocznie przekazuje je Komisji Europejskiej.

2. Minister Sprawiedliwości zapewnia publikację skonsolidowanego przeglądu swoich danych statystycznych co trzy lata.

Art. 89. 1. W latach 2026–2035 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa dla części budżetowej 45 – sprawy zagraniczne, będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy, wynosi 4,96 mln zł, z tym że w roku:

- 1) 2026 – 0,46 mln zł;
- 2) 2027 – 0,5 mln zł;
- 3) 2028 – 0,5 mln zł;
- 4) 2029 – 0,5mln zł;
- 5) 2030 – 0,5 mln zł;
- 6) 2031 – 0,5 mln zł;
- 7) 2032 – 0,5 mln zł;
- 8) 2033 – 0,5 mln zł;
- 9) 2034 – 0,5 mln zł;
- 10) 2035 – 0,5 mln zł.

2. W latach 2026–2035 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa dla części budżetowej 19 – budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe, będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy, wynosi 6,03mln zł, z tym że w roku:

- 1) 2026 – 0,52 mln zł;
- 2) 2027 – 0,55 mln zł;
- 3) 2028 – 0,57 mln zł;
- 4) 2029 – 0,58 mln zł;
- 5) 2030 – 0,6 mln zł;
- 6) 2031 – 0,61 mln zł;
- 7) 2032 – 0,63 mln zł;
- 8) 2033 – 0,64 mln zł;
- 9) 2034 – 0,66 mln zł;
- 10) 2035 – 0,67 mln zł.

3. W latach 2026–2035 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa dla części budżetowej 15 – Sądy powszechne, będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy, wynosi 109,13 mln zł, z tym że w roku:

- 1) 2026 – 8,37 mln zł;
- 2) 2027 – 9,16 mln zł;
- 3) 2028 – 9,72 mln zł;
- 4) 2029 – 10,27 mln zł;

- 5) 2030 – 10,73 mln zł;
- 6) 2031 – 11,19 mln zł;
- 7) 2032 – 11,67 mln zł;
- 8) 2033 – 12,16 mln zł;
- 9) 2034 – 12,67 mln zł;
- 10) 2035 – 13,19 mln zł.

4. W przypadku zagrożenia przekroczeniem lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1-3, stosuje się mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu wydatków osobowych do poziomu zgodnego z limitem wydatków przyjętym dla danego roku budżetowego oraz kolejnych lat.

5. Minister właściwy do spraw zagranicznych jest organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz odpowiada za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 4, w odniesieniu do tego limitu.

6. Minister właściwy do spraw budżetu jest organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 2, oraz odpowiada za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 4, w odniesieniu do tego limitu.

7. Minister Sprawiedliwości jest organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 3, oraz odpowiada za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 4, w odniesieniu do tego limitu.

Art. 90. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Za zgodność pod względem prawnym,
legislacyjnym i redakcyjnym
Sebastian Szaladziński
Dyrektor Biura Prawnego
Ministerstwo Spraw Zagranicznych
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/